

SETEMBRE 2006

La Tossa

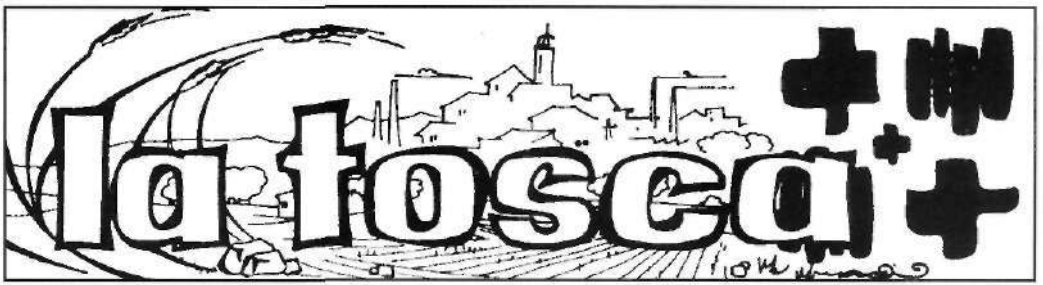
Malgrat la pluja, la Festa de l'Arbre Fruiter, a l'inici del seu segon centenari, va celebrar-se al seu espai habitual, el parc municipal. En la fotografia, la presidència escoltant el Cant de la Senyera

”la Caixa”

**CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS
DE BARCELONA**

índex

Editorial	3
Pluviomètrica	4
Curiositat sobre previsió del temps	4
El meu piano?	5
El secret de Marfà	6
Experiències de la presó: testimoni d'un malalt terminal de sida	9
Caminades pel Moianès	10
«Obra poètica» de Manuel Bertran i Oriola	12
Perd el sol a la fresca	14
Festa de l'Hospital-Resisdència	15
La Festa de l'Arbre Fruiter, després del primer centenari	16
El cant coral a Mojà	19
Pensaments caçats al vol	20
A tu, muntanya	21
Festes d'estiu	22
Publicacions	32
Campanades	36
Notícies de l'Estany	37
Biblioteca de Mojà	37
Necrològiques	38
Noticiari	39

DIPÒSIT LEGAL B-4501-1983

MOIÀ

SETEMBRE 2006

Any 60 Núm. 662

Redacció: Joies, 11, tel 93 820 81 36

Impressió: Winihard Gràfics, Mojà

Fotografies: Renom, J. Soler,

Arxiu Alsina i particulars

LA TOSCA es membre de l'Associació
Catalana de la Premsa Comarcal

LA TOSCA a INTERNET:

<http://www.latosca.org>

latosca @ latosca.org

CANVI CLIMÀTIC

aquestes alçades de l'any, en què (fins al moment de redactar aquesta nota) arrosseguem una nova llarga secada i hem hagut de sofrir fortes i prolongades calors —fenòmens que es van afegint, malgrat les excepcions pròpies de la meteorologia mediterrània, bastant irregular, a tongades semblants en anys precedents—, cada vegada som més els quiensem, ajudats per les dades que ens forneixen els especialistes, que ens trobem en un perillós canvi climàtic, degut, en bona part, a l'acció humana.

Ja seria hora, doncs, que l'opinió pública anés pressionant els governants perquè s'agafin seriosament el problema, l'estudiïn tan bé com sigui possible i es prenguin mesures, a nivell mundial —perquè el problema és, efectivament, mundial, planetari—. De fet, algunes mesures oficials ja s'han pres, com les del protocol de Kyoto, tendents a reduir l'emissió de gasos que provoquen l'anomenat «efecte hivernacle»; però, per una banda, s'apliquen poc i, per l'altra, tenen la forta oposició de grans sectors industrials, que no volen reduir els seus beneficis, i xoquen contra el creixement industrial de futures grans potències, com la Xina, l'Índia, el Brasil...

Es tracta, doncs, d'un problema molt difícil de resoldre, principalment perquè la solució ens exigirà a tots una reducció de certs consums i un estil de vida més auster. Les mesures que caldrà prendre, és clar, seran impopulars, i afectaran tant les col·lectivitats com els individus; per això la classe política, en general, encara fa orelles de mercader als avisos dels ecologistes. A més, cal reconèixer que la mateixa gent normal i corrent, com nosaltres, evitem de parlar d'aquest tema, perquè ens inquieta i perquè ens obligaria a reconèixer que el model de vida que estem portant al Primer Món és insostenible. Cal qüestionar tot el sistema productiu actual i el creixement desmesurat i devastador que duem a terme, com es reflecteix també a nivell local. S'han d'anar cercant i aplicant urgentment energies alternatives; no podem continuar creixent sense parar mentre pol·luïm l'atmosfera, contaminem rius i mars, esgotem matèries primeres, tallem arbres i vivim a costa de la misèria del Tercer Món, cosa que, per reacció, produeix els grans fluxos migratoris que darremament experimentem de ben a prop.

En suma, vivim en un planeta meravellós, però fràgil. L'espècie humana n'és responsable, per al present i per al futur. Tots plegats n'hauríem de ser més conscients.

ESTACIÓ PLUVIOMÈTRICA DE L'ESCOLA PIA DE MOIÀ

LATITUD 41°48'53" N - LONGITUD 2°5'44" E - ALTITUD 741 m

Juliol del 2006

DÈCADA	TEMPERATURES			ESTAT DEL CEL			VENT	PLUJA	
	MÀX.	MIN.	MIT.	Serens	Coberts	Núvols	Dominant	PARCIAL	TOTAL
De l'1 al 10	33	13,5	23,1	5	1	4	SW	-	
De l'11 al 20	34	15,5	23,5	1	4	5	SW	40,3	
Del 21 al 31	34,5	16	25,3	7	-	4	SW	-	40,3

Agost del 2006

DÈCADA	TEMPERATURES			ESTAT DEL CEL			VENT	PLUJA	
	MÀX.	MIN.	MIT.	Serens	Coberts	Núvols	Dominant	PARCIAL	TOTAL
De l'1 al 10	30	19	21,1	3	2	5	SW	-	
De l'11 al 20	25,5	9	17	1	2	7	SW	55,1	
Del 21 al 31	28	9,5	19,3	4	1	6	SW	1,5	56,6

Carles Illa i Casanova té establerts els següents serveis d'informació meteorològica per internet:

MeteoMoia: <<http://www.elmoianes.net/meteoMoia.htm>>

Visió del temps en directe: <http://www.elmoianes.net/meteoMoia_WebCam.htm>

Fotografia actualitzada sobre el temps:

<http://www.elmoianes.net/meteoMoia_WebCam_Foto.htm>

CURIOSITAT SOBRE PREVISIÓ DEL TEMPS

I moianès Josep M. Picahol ens fa arribar, a títol de curiositat, una hipòtesi sobre previsió del temps per a un any que ha formulat mitjançant un sistema anomenat *las cabanuelas* que li ha ensenyat l'àncià senyor José Aibar Marín, resident fa molts anys a la nostra vila.

Segons aquest sistema, doncs, després de les tempestes que s'haurien d'haver produït durant el mes d'agost d'enguany, el setembre sembla que serà sec i amb poca pluja. L'octubre serà estable al principi, però cap a mitjan mes o cap a finals anirà acompanyat d'algunes pluges. Pel novembre cal esperar possibles precipitacions a principi i final de mes, coinci-

dint amb un refrescament. Pel desembre s'haurien de produir algunes precipitacions i una disminució de les temperatures a final de mes. El gener, sembla que serà un mes sec i fred i amb poca o nul·la precipitació. El febrer podria ser un mes rúfol, però amb poques precipitacions, Avançat el mes de març, aquest hauria de portar algunes pluges. Per l'abril sembla que les precipitacions haurien de ser més importants. Pel maig continuaria havent-hi precipitacions. Pel juny, aquestes haurien d'anar desapareixent. Per últim, pel juliol s'espera un temps sec i amb molt poques tempestes. Notem que no hem sabut interpretar cap situació de precipitacions generoses com el gener d'enguany.

EL MEU PIANO?

Fins a l'edat de catorze anys varen considerar-me com la petita de casa. Entre les meves aficions hi ha hagut sempre la música, o sigui que, de molt joveneta, ja anava a aprendre solfeig amb l'oncle Mn. Lluís Daví i no vàreig deixar-ho. Ell ja devia veure-ho i ara sé que va ajudar-me. Vàreig anar avançant i quan mossèn Lluís va venir a viure en un pis al costat de casa, ja vàreig començar d'interpretar alguna petita peça, però havia de practicar a casa i, dient-ho al meu pare, va proposar-me que anés a la sala del Casino passant per darrere l'hort i que fes el que em convingués, però que segur que hi veuria algunes rates, però que no tingués por. De fet, a mi aquest avís va fer-me por, però la mare va donar-me ànims. L'oncle va dir-me: «Sí, t'anirà bé als matins.» I hi anava al matí quan sortia del col·legi de les monges, fins que la mare em cridava per l'hort per a anar a dinar.

L'autora a catorze anys, portant dol de la mare

No ho sé ben clar, però el pare va vendre el Casino. Com que no l'hi acabaven de pagar, tot continuava igual. Però un dia, amb moltes presses i molta gent, varen anar portant a casa (sort que és molt gran) tot el que hi havia al Casino: taules de marbre, copes, plats, fins una llibreria i un billar. D'això se'n recorda el bon amic Lluís del Condal. En fi, un batibull, però l'estimat piano varen posar-lo al costat del menjador, i jo, contenta, i la mare encara més. I vinga estudiar. Fins i tot un diumenge, a cal Renom, amb la Mercè, vàrem interpretar una petita peça a quatre mans. O sigui que ja tenia piano i en presumia.

Ara bé, al cap d'uns mesos arribo a casa per estudiar, i el piano no hi era. Vaig corrents amb la mare i em diu: «Digue-ho al teu pare.» Vaig al garatge i dic: «Pare, el piano no hi és. Què n'heu fet?» Ell, res. Jo, plorant: «El piano on és? Ara no podré estudiar!» I em diu: «Sí que pots estudiar.» I jo: «A on?» Em diu: «Una mica més avall, al Sant Graal.»

Per a mi va ser una tragèdia, però mossèn Lluís va ajudar-me. Un matí cada setmana anava a estudiar-hi i un altre a donar la lliçó al seu pis, per tocar un piano que a l'últim anà a parar al Casal. I ara penso que el meu pare va ser massa generós.

Als meus catorze anys va morir la mare, al cel sia, i la meva germana va dir-me: «Noia, ja està bé que sàpigues tocar el piano, però ara comença a rentar plats, i a fer els vidres del menjador, ah!, i a aprendre de cuina.» I com que van ser molts anys de fer-ho, també vaig sortir-me'n.

Quant al piano, he anat diverses vegades als baixos de l'ajuntament. Hi ha dos pianos: l'un pintat de blanc i l'altre de negre, i el cor sempre m'ha dit que aquest és el meu.

Liduvina DAVÍ

EL SECRET DE MARFÀ

Caldrà de bon començament fer-vos una breu explicació del lloc de què parlem, Marià. És una vall de l'altiplà del Moianès, als termes municipals de Moià, Castellcir i Castellterçol, regada per la riera Golarda, dita també de Marfà, que passa a anomenar-se riu Calders a Monistrol de Calders, on rep dos afluents. La zona considerada limita al nord amb la N-141 entre Calders i Moià i la carretera que va al mas Montbrú i a la serra de Puigsobirà; a l'est amb la carretera B-143 entre Moià i Castellterçol; al sud amb el serrat del Moro i el serrat dels Llamps; a l'oest amb la divisòria dels termes de Calders i Moià, i Monistrol de Calders i Castellcir. Fins a mitjan segle XIX, formava amb Santa Coloma de Sasserra un municipi independent.

Avui la masia de Marfà, al bell mig, entre Castellterçol, Moià, Granera i Monistrol de Calders, senyoreja encara aquelles contrades, des de la seva imponent alçada damunt la riera esmentada; l'antiga església de Sant Pere, avui en funcions de galliner, queda dins el cercle que formen la casa de Marià i els límits de la riera; únicament és possible d'accedir-hi a peu, i cal encara comptar amb la benvolença de la propietat per a acostar-se al pla de Sant Pere, on transcorre l'acció que ens varen explicar com el secret de Marfà.

En la zona resten avui encara un nombre important de masies en activitat: la mateixa de Marià, Montbrú, Vilarjoan, Serramitja, Casagemes, la Grossa, la Talaia... i un nombre encara més important de llocs enrunats, que aquí i allà donen testimoni de la presència humana en aquest indret ple d'encís. El personatge de la nostra història, la Mariona, va néixer en una d'aquestes finques, que lentament, quasi com en un abraçada, va desfent dia a dia, any rere any, la

vegetació; avui davant les restes de la casa hi ha un ample camp erm, que havia estat prat deliciós on pasturaven les vaques.

Els diumenges i dies de precepte els veïns de les diferents masies es trobaven a Marfà per assistir plegats a l'ofici religiós a l'església de Sant Pere. Després de la missa, era costum romandre una bona estona al pla de Sant Pere, i mentre la canalla jugaven, sempre sota els crits i advertiments constants sobretot de les mares («Compte a caure pels penya-segats!»), els caps de família parlaven de l'estat de les collites, del bestiar i, quan era l'hora, de les possibilitats d'emparentar unes cases amb les altres, mitjançant el matrimoni dels seus fills o filles. El jovent, no cal dir-ho, ho aprofitaven per a xerrar i, quan era possible, per a fer-se evidents els sentiments que sentien uns i altres.

La Mariona estava molt del fill d'una de les masies que es trobaven a l'entorn del torrent Mal. El noi, de nom Pasqual, corresponia plenament a l'amor de la Mariona. Entre les dues masies corria, aleshores impetuosament, la riera de Marià, i era un bon xic arriscat intentar creuar-la fora dels guals o fer-ho només una persona sola. Hi ha una llarga llista de pèrdues humanes per arrossegament en aquell indret que avui, en el millor dels casos, porta un fil d'aigua. Amb tot, en Pasqual, com a mínim un cop per setmana, creuava el llit de la riera per trobar-se amb la Mariona, i d'aquestes trobades en va néixer un amor profund que ambdós joves esperaven veure confirmat pels respectius pares ben aviat en les trobades posteriors a la missa dominical a Sant Pere de Marfà.

El dimoni, però, corria per aquelles terres del Moianès en forma, en aquesta ocasió, de banquer: en Josep de Calders; de fet, per a la majoria, el se-

nyor Josep, el banquer de Calders. El pare de la Mariona havia demanat diners al banc d'en Josep per a comprar un ramat de vaques, i, dins els terminis previstos, l'home anava complint amb el pagament dels seus deutes.

L'hivern de 1848 va ser excepcionalment fred al Moianès. Tant i tant ho va ser, que es feia dificultós de tornar l'aigua a l'estat líquid; calia fer foc per a poder desfer el glaç i, tan bon punt l'aigua perdia la calor, tornava a convertir-se en gel. Per unes coses i per unes altres, la mortaldat entre les vaques i altres bèsties va ser extensa, general i dissortadament abundosa. Quan va ser l'hora de pagar el termini corresponent, el pare de la Mariona es va adreçar fins a Calders per demanar al Sr. Josep un allargament del període per a fer front al deute. El banquer li va dir que quasi tothom es trobava en aquella situació i que li semblava que no podria atendre la seva petició, ni la de molts d'altres, i que en parlarien plegats el diumenge següent a Sant Pere de Marfà, en sortint de missa. El pare de la Mariona no va fer cap comentari a la família, però la seva cara de preocupació deixava clar a tot-

hom que les coses no anaven pas de la manera prevista.

El diumenge després de missa, tots els caps de família es van aplegar a enraonar amb el banquer de Calders, i aquest, amb les millors paraules, els va explicar que no tenia altre remei que executar les hipoteques que pesaven al damunt de les finques per rescabalar-se de les pèrdues sofertes. Tots, però, podrien

continuar a les seves cases, treballant les seves terres, ara amb un contracte d'arrendament, i que quan fos possible els tornaria a vendre les terres, al mateix preu pel qual se les adjudicava.

No pocs dels veïns van manifestar allí mateix la seva intenció d'abandonar la vall, intenció que en els mesos següents va deixar quasi en la meitat el cens o, com es deia aleshores, el nombre de focs. En un apart, el banquer va dir al pare de la Mariona que si li concedia la mà de la seva filla donaria per extingit el deute.

Un cop a casa, el pare va explicar a la Mariona la proposta del banquer, advertint-li que, si ella no el volia, ell no l'obligaria pas a casar-se amb aquell home. La Mariona quan es va trobar amb en Pasqual li va explicar la situació. La família del noi tenia pensat deixar la vall de Marfà, i ell demanar-la en matrimoni al seu pare, per tal de casar-se i marxar junts. La Mariona li va dir que aniria a parlar amb el banquer de Calders.

El Sr. Josep va rebre la Mariona amb extrema cordialitat i li va fer saber que estava en disposició de perdonar els deutes del seu pare i allò que ella li

demanés. La Mariona li va demanar que perdonés els deutes de tots els veïns de Marià, com a condició per a casar-se amb ell, i que aquesta condonació s'havia d'escripturar abans de la cerimònia. El banquer finalment s'hi va avenir, i es va signar una escriptura en què es recollia que, tan bon punt es dugués a terme el seu casament amb la Mariona, els deutes dels veïns de la vall de Marià quedarien extingits.

El diumenge en què es va celebrar l'enllaç matrimonial lluïa un sol quasi primaveral, malgrat trobar-se encara en el més cru de l'hivern. Tothom, llevat del banquer, malgrat tractar-se d'un casament tenia la cara llarga i el posat seriós, ni la canalla gosava cridar. En sortint de l'església, el banquer va fer saber a tothom que en virtut de l'acord matrimonial els seus deutes quedaven extingits. Ningú no va donar cap mostra d'alegria en rebre la notícia. En Pasqual es va adreçar cap als nuvis, com aquell qui anava a donar-los la felicitació, i quan va tenir entre les seves les mans de la Mariona, tots dos van començar a córrer cap al penya-segat. L'esglai de la bona gent de Marià va esdevenir un clam: «No!!!», però els dos joves ja havien pres la decisió feia dies, i davant la impossibilitat de romandre junts en la vida, havien decidit de morir junts.

Mentre els cossos d'en Pasqual i la Mariona s'apropaven a la pedra dura de

la riera de Marfà es va sentir per tota la vall l'afirmació d'un amor que anava més enllà de la vida: «T'estimo!»

Després de donar sepultura als cossos dels dos amants, avui uns demà els altres, molts dels veïns de la vall van anar marxant, i la despoblació de la zona va accelerar la decisió d'addicionar al terme de Castellcir la vall de Marià, com està avui encara.

Malgrat que l'estat de les rieres principals és deplorable, ja que avui hi van a parar les aigües residuals de Moià i Castellterçol, malgrat que per la zona solen circular vehicles tot-terreny i motos, us recordaré com podeu arribar-hi: per la N-141 entre Calders i Moià, al trencall que hi ha entre els km 25 i 26 en direcció a Montbrú; per la B-143 de Moià a Castellterçol, al trencall que hi ha un cop travessat el pont de la Fàbrega, al km 33,5; des de Monistrol de Calders, per una pista que va als gorgs Blaus.

Tot sovint, quan camines pel fons de la riera de Marià entre els gorgs Blaus i el Molí d'en Brotons, el vent sembla que et retorna l'exclamació darrera d'en Pasqual i la Mariona: «T'estimo!»

Hi ha coses que s'han de viure, i sens dubte una d'aquestes és l'experiència de la vall de Marfà. Altrament, amics lectors, ara vosaltres ja en sabeu el secret, oi?

Antoni MORA VERGÉS
(Castellar del Vallès)

Odontologia conservadora i estètica
Edodòncia i pròtesis
Odontopediatria
Ortodòncia
Cirurgia
Implants

Visites diàries de
dilluns a dissabte

CLÍNICA DENTAL MOIÀ

Dr. Lluís M. Anfruns i Serra / Metge - Estomatòleg

C/ Sant Josep, 33, 1r, 1a - Tel. 93 820 81 28

EXPERIÈNCIES DE LA PRESÓ: TESTIMONI D'UN MALALT TERMINAL DE SIDA

Aquest testimoni va sortir publicat en el butlletí «Reixes enllà» del Secretariat Diocesà de Pastoral Penitenciària de l'arquebisbat de Barcelona. L'explica un voluntari d'un dels grups que visiten sovint la presó, col·laborant amb la capellania del centre penitenciari.

Us parlo de Luis V.C., de trenta-sis anys, del departament d'infermeria de la presó Model. Era al pati passejant amunt i avall. Quan ens va veure arribar, començà a donar voltes entorn nostre com si busqués algú disposat a escoltar-lo. Immediatament ens adonàrem que necessitava parlar, que necessitava ser escoltat. Li oferirem escalf humà, tendresa, amor. Veiérem en ell el Crist sofrent encarnat en un germà pres. Després d'una llarga xerrada va demanar de rebre el sagrament de la reconciliació.

Ens va explicar que des dels divuit anys estava enganxat a la droga, per culpa d'un problema familiar. Quan complia el servei militar, el seu pare va abandonar la seva mare... Ens va dir que era una persona forta, corpulenta, i que, malgrat estar enganxat, quan acabà de fer el soldat trobà feina de bomber professional a Girona i que se sentia content i realitzat treballant en bé de la comunitat. En aquests moments i amb trenta-quatre quilos de pes, es troba molt malament; gairebé no té força ni per a pujar les escales i l'han d'acompanyar al *chabolo*. Ens diu que és Déu mateix qui l'empeny i qui encara li dóna forces per a llevar-se cada dia. Com que ja no podia escriure, ens vàrem oferir perquè ens digués el que en aquells moments sentia en el seu interior.

El primer que ens va dir: Ara veig que se m'acosta el descans, que se m'acaba el malson; el meu físic s'ha quedat a mig camí. Ja no em queden forces. L'esperit el tinc molt fort; cada dia estic amb Ell i això és el començament. He viscut al carrer demanant almoïna. Algunes persones me n'han donada; altres, no. Així mateix, alguns m'han insultat, mentre que d'altres m'han ofert estimació. Recordo amb afecte que un nen em va donar un euro i un somriure, escapant-se de la seva mare, que no volia que se m'acostés.

Com vius la malaltia? D'alguna manera, com una missió, com la meva feina. He treballat molt, he tingut una vida intensa a tots nivells. He estat a dalt i a baix, he menjat caviar i he estat en els millors hotels de Barcelona... La malaltia és com l'acabament de tot això; me'n vaig en pau. M'agradaria anar-me'n sense dolor: el físic fa mal; tinc artrosi i la medul·la òssia malmesa. Estic malalt i no em poden pas donar analgèsics a cada moment.

Com veus la mort? La veig com el començament de la vida, de la vida autèntica, i com la certesa de posar en pràctica totes les coses bones que ens han ensenyat en aquesta vida i deixar de banda totes les coses dolentes.

Déu, qui és pera tu? Déu és en mi, jo puc fer i desfer. Jo sóc un instrument de Déu.

¡ Jesús de Natzaret, qui és pera tu? El veig com un germà que ha sofert com jo. Tots portem a dintre el Bon Jesús. També hi portem Satanàs, que és l'esperit del mal i que instintivament ens indueix al mal; la bèstia amagada en un petit racó que tenim al cor. Hi ha gent que se'l treu, que el purifica... És com

una habitació que la neteges perquè en surti la brutícia.

I per a tu, qui és la Mare de Déu? Per a mi és la meva Mare; és com la meva mare; sempre és en mi. Déu, Jesús, la Verge, van units. Són el Pare i la Mare.

Actualment fa temps que no sap res de la seva mare. Però si li apliquen l'article 60 de l'antic Codi Penal o el 104.4 de l'actual, li agradaria de poder anar a morir a casa la seva mare, en la seva companyia. Estem en contacte amb la pastoral penitenciària del bisbat d'Eivissa perquè ens ajudin a localitzar la seva mare.

Què li diries, a la teva mare? Que l'estimo i que m'agradaria de veure-la; la necessito. Encara que no em doni res, necessito veure-la; l'estimo.

Quin missatge voldries transmetre de la teva malaltia, soledat, presó... als

companyys que es troben en la mateixa situació? Que no tinguin por i que obrin els seus cors a la veritat abans de morir. Que no tinguin vergonya de plorar, cridar i dir que m'he portat malament amb aquesta o aquella persona; saber demanar perdó i perdonar.

Què diries als deixebles de Jesús de Natzaret, a la gent d'església? Tinc ganes de descansar, de restar en pau. Els demanaria que fossin humils. Que no siguin hipòcrites, que la hipocresia és la pitjor espina que té clavada l'ésser humà. La gent es pensa que fent un donatiu ja té l'ànima salvada. Caritat és amor, el que tu fas ara. La caritat no són diners ni un tros de pa; és quelcom més: és amor, una abraçada, un somriure...

Josep M^s OLLER, escolapi

CAMINADES PEL MOIANÈS

Continuant el cicle de caminades curtes per diferents llocs del Moianès, que organitza Rivendel, el dia 11 de juny es va fer la quinzena caminada. A les vuit del matí vam sortir, des de la plaça Catalunya o dels ànecs, de Moià, una colla de caminaires, per l'avinguda de la Vila, baixada del Mestre, carrers del Comerç, de Sant Josep i de Sant Pere o de la Mànega, i ja des d'aquest carrer vam agafar per l'antic camí ral d'Oló en direcció a la riera de l'Om. Travessada aquesta, vam pujar cap a Coromines i passàrem pel costat de la bassa, des d'on poguérem contemplar el pla de Bages, Montserrat, Sant Llorenç del Munt i també un bon tros de Pirineu.

Seguint el camí ral vam anar cap al pla de Maria i d'allà vam baixar per una drecera que va pel costat de la línia de telèfon que hi ha a l'obaga de Casamitjana, fins a trobar un camí ample que,

passant prop de la font del Termenal, ens conduí, sempre baixant, fins a la casa del Molí del Perer, casa que es troba a la cruïlla de les rieres de Rodors i del riu Sec. Aquesta casa està força ben conservada, malgrat que no hi ha masovers; però sí que hi ha moviment, perquè està llogada. És la més allunyada de Moià per aquell cantó, ja al límit amb el terme d'Oló.

Trepitjant ara el camí anomenat de les Set Rieres i després de passar la riera tres vegades, ens vam aturar a veure la font de la Teula, que és prop d'un camp on encara s'aguanta una barraca de vinya. Al seu costat vam esmorzar i, després d'escoltar una llegenda que transcorregué pels volts de Sant Joan no se sap de quin any, vam seguir enllà i poguérem veure les restes d'un molí que hi ha al costat del camí abans de travessar la riera per quarta vegada. Vam con-

tinuar travessant la riera fins a set vegades i ja després el camí s'enfila cap a la casa enrunada de l'Illa, i va pujant, pujant, ara a l'ombra ara al sol, fins a arribar a Vilarassau, gran casa pairal situada en un lloc enlairat i amb molt bones vistes. Al costat de la casa hi ha l'antiga capella romànica de Sant Vicenç de Vilarassau, que vam poder visitar per dintre, ja que està en molt bon estat gràcies a una reconstrucció que hi varen fer l'any 1990 la gent d'Oló.

Vista la capella, vam seguir camí tot carenejant una mica i podent així contemplar el Pirineu, amb unes vistes ben boniques. Prop de la casa Mas Rovira vam arribar a la carretera asfaltada que va de Santa Maria d'Oló a Sant Joan d'Oló. La vam seguir en direcció a Santa Maria d'Oló, tot baixant, i al costat del camí vam poder veure una barraca de vinya la raresa de la qual és que té carreus verticals i no com altres que són

horizontals. Vam continuar baixant fins a la casa del Joncar i després vam passar pel costat de la casa anomenada la Deu. Llavors baixàrem pel camí antic de la Salada per poder veure el Brai d'Oló i arribar a baix a la riera d'Oló i pujar pel carrer més costerut del poble, fins al castell d'Oló, o més ben dit, a veure el que en queda.

Tot seguit vam anar a contemplar els retaules barrocs de l'església vella, retaules molt ben restaurats fa pocs anys i que actualment llueixen molt bé tota la seva magnificència. Baixant pel carrer Barcelona vam arribar a la plaça de Sant Antoni Maria Claret i allà vam donar per acabada l'excursió. Uns quants varen marxar en cotxes particulars i uns altres ens vam quedar a dinar per marxar havent dinat cap a Moià. Esperem la propera, a veure per on ens portarà.

Sebastià PADRISA

Els caminaires a Santa Maria d'Oló

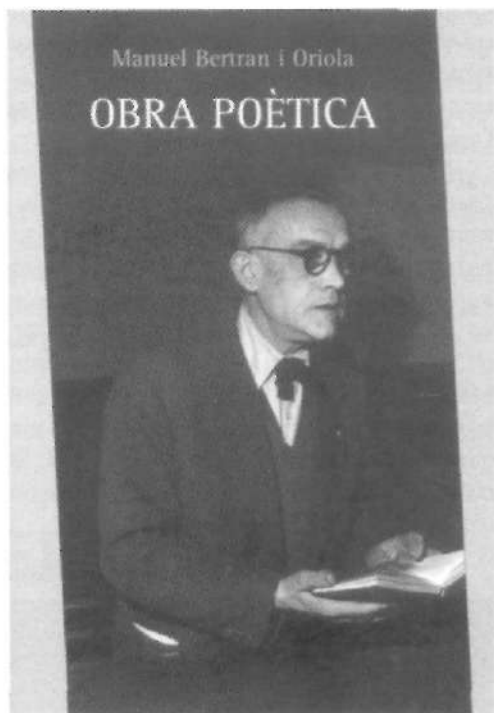
«OBRA POÈTICA»

DE MANUEL BERTRAN I ORIOLA

iu David Jou que l'obra poètica de Manuel Bertran i Oriola (Cardona, 1901 - Barcelona, 1976) és força desconeguda. Per això, arran del centenari del seu naixement i dels vint-i-cinc anys de la seva mort, ha semblat convenient de publicar en un sol volum la seva obra poètica, recollint-la de llibres exhaurits i d'altres fonts. Un treball que han portat a terme les filles del poeta, Montserrat i Maria, conjuntament amb David Jou, Josep Ruaix i Josep Ferret. L'objectiu, doncs, és treure de l'oblit el més essencial de l'obra, que té prou entitat i mèrits per a ser recordada.

L'esmentat David Jou, en un orientador pròleg, assegura que gairebé la totalitat dels poemes de Bertran i Oriola es llegeixen encara avui amb gust i interès, «per la musicalitat i la pulcritud, per l'encert d'algunes de les imatges i per l'elaboració dels continguts». Autodidacte format en la voracitat de la lectura —per l'obra de Verdaguier sobretot—, la seva formació fou enriquida pel contacte amb altres escriptors de l'època.

D'altra banda, el prologuista, ratificant unes paraules d'Octavi Saltor, afirma que la poesia de Manuel Bertran i Oriola «és impregnada de religiositat, des dels primers poemes fins als darrers. (...) Els poemes són ben treballats, amb vocació de feina ben feta i, fins i tot, voluntat d'orfebreria. (...) podríem dir que en l'aspecte formal manifesta una impressionant pluralitat estròfica, pràcticament exhaustiva. Dels goigs als madrigals, del sonet a l'oda, del vers blanc al de cinc síl·labes, de la quarteta a l'arabesc rimat de més diversa estructura sil·làbica, el poeta sembla recórrer, en un exercici

espontani de la inspiració, sempre present, tot el seu periple líric. A través d'aquesta religiositat veu i interpreta el món, tant la natura com la societat».

Per parlar del contingut d'aquesta obra poètica, beurem de les deus del prologuista. Es compilen sis llibres:

— *Comunió* (1945). Recull de composicions de tema eucarístic, escrites amb la convicció i enamorament a què obliga la síntesi: per una banda, la infantesa del destinatari immediat i, per l'altra, la profunditat inabastable del tema. És el llibre en què el model verdaguierà es manifesta més clarament.

— *Cantata de Nadal* (1947). Estructurada com una missa, una obreta menor

però que té interès tant per l'atractiu religiós i sentimental del tema nadalenc com pel fet d'haver estat musicada posteriorment pel mestre Pérez-Simó i estrenada per l'Orfeó Gracienc al Palau de la Música Catalana el desembre de 1961.

— *Quaresma* (1949). Poesia relacionada amb la vivència religiosa durant la guerra civil espanyola de 1936-1939. L'estat de persecució, de por, de pràctica privada i oculta de la religió, ha estat i és encara tan freqüent —en tantes religions, en tants països, en tants moments històrics— que no podem evitar de trobar en aquests versos una ressonància universal, malgrat el seu caràcter ben concret i definit. El prologuista convida el lector a assajar-ne una lectura des d'aquesta perspectiva general.

— *Ciutat de Déu* (1957). Treball de quaranta-tres poemes que li valgué el premi Ciutat de Barcelona de poesia catalana l'any 1955. És el més emblemàtic de la poesia bertraniana. Té una gran diversitat estròfica i de continguts, i és on el poeta es presenta en la seva plenitud. La ciutat de Déu a què l'autor es refereix és una Barcelona —una Catalunya, si es vol— vista amb ulls religiosos, que en destaquen la tradició religiosa i espiritual.

— *Ressons de Déu*. Llibre publicat vint-i-un anys després de la seva mort, malgrat ser un dels primers que començà a escriure. És el més unitari, amb trenta poemes que constitueixen un diàleg entre Déu i l'home, en estrofes alternants, sobre temes molt diversos i d'una gran profunditat.

— *Recull de temes cardonins* (2001). S'hi apleguen poemes dedicats a la seva Cardona natal.

A més de la reproducció dels sis llibres ja publicats anteriorment, figura dins aquesta *Obra poètica* una darrera secció, titulada «Humor, tendresa, país,

paisatge, tres escriptors», que recull poemes publicats en revistes o d'inèdits que donen una visió més rica, complexa i vivaç d'aquest poeta. Són poemes uns dedicats a la pàtria, d'altres amb un toc d'humor o tendresa humana, sense intermediació de la religiositat. La secció es clou amb treballs dedicats a tres escriptors: Joan Salvat Papasseit, López Picó i Pompeu Fabra.

Dintre el balanç final, David Jou defineix Manuel Bertran i Oriola com un líric, un místic, coincidint amb Osvald Cardona, que el considera «un dels valors més clars de la mística catalana del nostre temps», amb un esperit franciscà d'humilitat i amor a la natura, però coratjós en algunes circumstàncies especialment difícils, que escriu sense arravataments ni grandiloqüències. Albert Manent dirà que, «entre els laics, és el primer poeta religiós que ha fet de la seva obra un únic càntic a Déu» i Miquel Batllori afirmarà que, «malgrat els silencis injustos dels nostres dies, restarà en la història de la veritable poesia catalana».

Acaba el prologuista: «Crec, en definitiva, que per la bella elaboració i per la profunda convicció dels seus poemes —alguns dels quals compten entre els exemples més reeixits de la poesia religiosa en llengua catalana— cal deixar constància de la seva obra poètica, encara que sigui en un temps ara per ara no gaire propici a la consideració atenta de la perspectiva espiritual en què el poeta trobà la seva inspiració i la seva força.»

Aquesta *Obra poètica* de Manuel Bertran i Oriola porta el segell d'Editorial Claret (Barcelona 2006), conté un apèndix gràfic i ocupa un total de 348 pàgines.

Lleonard DEL RIO I CAMPMAJÓ
(reproduït, amb retocs, del setmanari
«Catalunya Cristiana», 10-8-2006)

PERD EL SOL A LA FRESCA

A mitjan juliol, quan la calor sol picar fort i l'estiu es fa sentir, ens va semblar el millor moment per a organitzar unes vesprades peculiars: contemplar la posta de sol i poc després la sortida de la lluna des del cantó de Puigsobirà, un lloc proper al poble, arran del camp dels avions petits.

Cada dia, del 10 al 14 de juliol a les set de la tarda, es duia fins allí un tractor que portava un equip de música i uns altaveus i es muntaven taules, cadires i un servei de begudes que s'allargava fins a mitjanit.

Aquest esdeveniment quotidià —la posta de sol—, que, malgrat la seva bellesa, massa sovint passa desaperce-

but per a molts, acompanyat cada una de les vesprades per una música de fons diferent, donava a l'indret un ambient molt càlid i especial.

Potser no tothom se'n va assabentar, potser alguns d'aquells dies al vespre va refrescar més del que ens pensàvem: entre tots al final deguérem ser uns vuitanta o noranta, però la veritat és que als qui vam poder gaudir d'aquelles vetllades a la fresca, mentre sopàvem i xerràvem animadament fins tard, ens van deixar un bon regust, de manera que penssem repetir-les l'any vinent. Des d'ara ja hi sou convidats.

Marta PLADEVALL I RUIZ

GAS-OILS ROVIRA, S.L.

CALEFACCIONS INDUSTRIES
AGRÍCOLA

MOIÀ Avda. Zona Industrial. s/n
Tel. 830.12.25

AVINYÓ Antoni Pont, s/n
Tel. 838.72.78

CALDERS Crta. de Manresa Km 18,4

INDUSTRIAL
PLANTILLA

C Campsa

FESTA DE L'HOSPITAL-RESIDÈNCIA

, om a preludi de la Festa de l'Hospital-Residència de la Vila de Moià, a punt de començar l'estiu i abans que la gent faci vacances, l'entitat va celebrar un dinar de germanor. Fou el dissabte dia 17 de juny i aplegà tots els residents, acompanyats de familiars, personal i membres del Patronat.

Quant a la jornada de portes obertes i festa per a tothom, tingué lloc el 16 de juliol, tercer diumenge d'aquest mes estiuenç. A les onze del matí se celebrà l'eucaristia, presidida pel senyor rector de la parròquia, Mn. Francesc Arumí, en el conegut «pati de les monges». A les sis de la tarda es féu la tradicional rifa de pernills, fuets i coques, recaptant fons per a poder oferir un millor servei als residents. Donem les gràcies a tots els col·laboradors. Durant la rifa poguérem gaudir de l'actuació del guitarrista castellerçolenc Joan Valls, com també d'una exhibició de balls del grup de «country» de Moià (que veiem en la fotografia adjunta, de Carles Illa). Durant tota la jornada es pogué veure una exposició de fotografies antigues d'actes cívics i religiosos de Moià i alhora un recull de rellotges catalogats i cedits pel nostre convilatà Joan Pedrals i Conesa.

Per acabar, volem fer constar l'agraïment del Patronat a tothom qui s'involucra amb l'Hospital-Residència, sigui ajudant a muntar els diferents actes, sigui els qui hi treballen, sigui el qui simplement acudeix a regalar un somriure als residents.

CLÍNICA PODOLÒGICA MOIÀ

Dr. Carme Mendrova Saera
Nº Col. Podologia 1.113 / Nº Col. Infermeria 34.936

TRACTAMENTS DE PODOLOGIA I INFERMERIA

Plaça Colom, 4, 2n, 2a
Tel. 93 820 9155 - 08180 MOIÀ

LA FESTA DE L'ARBRE FRUITER, DESPRÉS DEL PRIMER CENTENARI

Al llarg de la seva història centenària, la Festa de l'Arbre Fruiter ha tingut diversos intents, reeixits o no, de canvi, de reactivació o de reformulació. Per no anar més lluny, amb la celebració del cinquantenari de la Festa de l'Arbre Fruiter, l'any 1954, sorgí un intent d'impulsar-la i en certa manera renovar-la. En aquella ocasió es tornà a refundar la Lliga Defensa de l'Arbre Fruiter, en la pràctica inexistent des de 1936, i s'impulsaren diversos premis i plantacions forestals. La «revitalització», però, va anar perdent força amb el temps i concloué després de la celebració del centenari del naixement de Francesc Vinas, l'any 1963, i la posterior desaparició de les «lligues» dels nois, al voltant de l'any 1966.

L'arribada dels ajuntaments democràtics, coincidint amb el 75è aniversari de la Festa, l'any 1979, hauria pogut ser un moment excel·lent per a renovar-la, però la imatge conservadora que quatre dècades de franquisme havien donat a la celebració no contribuí pas a fer-ne una prioritat del primer consistori elegit a les urnes; no fou fins a 1984 que s'establiren els estatuts de la Fundació Pública «Lliga de Defensa de l'Arbre Fruiter». L'any 1988, un intent de reforma en profunditat, impulsat pels aleshores regidors d'Ecologia i Medi Ambient, Eduard Gómez, i de Cultura, Jordi Soler, fracassà del tot, sí bé les reformes parcials que s'havien realitzat des d'aleshores havien seguit algunes de les seves línies: creació dels Premis d'Investigació i Estudi del Medi Natural del Municipi de Moià, l'any 1989, impuls de les plantades d'arbres pels alumnes de les escoles de la vila, i transformació del Premi a la

Virtut en el Premi Francesc Vinas a la Virtut i el Civisme, l'any 1998.

Ara, després de la doble celebració del centenari dels anys 2005 (de la fundació de la Lliga Defensa de l'Arbre Fruiter) i 2006 (de la celebració de la primera Festa), la Festa de l'Arbre Fruiter és objecte d'un dels principals intents renovadors de la seva història.

En primer lloc, el ple municipal aprovà el 28 de febrer d'enguany uns nous estatuts de la Fundació Pública «Lliga de Defensa de l'Arbre Fruiter», que només modifiquen i actualitzen alguns aspectes dels de l'any 1984. Així, l'article 7, en què s'assenyalen com a fins de la Fundació «el desenvolupament d'activitats en pro de la natura i qualsevol altre tipus d'activitats cíviques», s'amplia dient «en especial les dedicades a l'atenció dels avis i àvies», única referència que fan els estatuts a la inclusió de l'homenatge a la vellesa dins el conjunt d'actes de la Festa de l'Arbre Fruiter. Per altra part, es modifica la composició del Patronat, amb tres canvis d'adequació als temps (el regidor encarregat de temes agrícoles és substituït pel de Medi Ambient, el representant de la Cambra Agrària és canviat per un representant de la pagesia moianesa, i el guarda forestal de la zona és substituït per un representat de l'ADF) i la incorporació com a nous membres d'un representant de l'Escola de Música, de l'Escola Bressol, i d'una entitat ecologista (que correspon actualment al Fanal) i de dos representants d'entitats juvenils (actualment, l'Agrupament Escolta i l'Ateneu Moianès). Finalment, es crea una Comissió Executiva de només set membres (l'alcalde, els regidors de Cultura i

de Medi Ambient, el representant de l'ADF, un representant dels centres d'ensenyament, un representant dels elegits per l'Ajuntament i un dels elegits pel Patronat), que és qui ha de vetllar pel funcionament ordinari de la Fundació.

El canvi més significatiu, però, ha estat la supressió de les figures de la Reina de la Festa i de la Pubilla, substituïdes pels guanyadors del concurs Ecoarbre, obert tant a noies com a nois. Aquest important canvi ha tingut unes implicacions a nivell formal, però també en el rerefons de l'obra de l'arbre fruiter.

En primer lloc, a nivell formal, l'eliminació de la Reina i de la Pubilla, i la conseqüent transformació de la comitiva amb les autoritats i representats del món associatiu d'una comitiva «ordenada» en una comitiva «informal», ha desdibuixat el perfil noucentista de la Festa de l'Arbre Fruiter. Aquest fet, però, cal contextualitzar-lo cronològicament, ja que cap d'aquestes figures no datava l'època fundadora noucentista, sinó d'anys posteriors: així, la Reina de la Festa havia estat instituïda l'any 1917; la figura de la Pubilla data de l'any 1954, si bé ja comptava amb un únic precedent de l'any 1935, i la comitiva tal com la coneixiem fins ara es remuntava a la dècada dels anys quaranta del segle passat.

Més important és el rerefons del canvi. Tal com va comentar el president del Patronat de la Lliga de Defensa de l'Arbre Fruiter, l'alcalde Josep Montràs, l'objectiu ha estat fer participar en un pla d'igualtat nois i noies en la cura dels arbres. És, per tant, un canvi que s'adiu perfectament amb l'evolució de la nostra societat i que es realitza en uns moments en què ja no trobarà l'oposició que hi hagué fa dues dècades. No endebades, la «supressió de la Reina i la Pubilla, i substitució en el protagonisme pels nois i noies premiats en els concursos, que hi figurarien com a "convidats d'honor"», ja era una de les propostes fracassades de l'intent de reforma de 1988.

Sortida, des de casa la vila, de la comitiva de la Festa de l'Arbre Fruiter d'enguany

A més, la reintroducció de la participació dels nois en la Festa de l'Arbre Fruiter és un element que encaixa perfectament amb l'obra de Francesc Vihas. El tenor els hi féu participar per primera vegada l'any 1908 —amb premis als nens de les escoles que haguessin demostrat més amor als arbres i als ocells i en especial a aquells que haguessin tingut cura d'alguns arbres— i en particular a partir de 1915, amb la creació de les agrupacions de nois protectors dels arbres fruiters (les populars «lligues»). En canvi, les noies no hi pogueren intervenir fins l'any 1914, en què es convocà un poc exitós concurs sobre «diferents maneres de conservar les fruites» i, ja de manera definitiva, fins l'any 1917, quan es creà la figura de la Reina de la Festa per a recompensar la noia que hagués tingut millor cura d'un arbre fruiter. Des de finals de la dècada dels anys seixanta,

amb la desaparició de les «lligues», els nois havien perdut el seu lloc en la Festa de l'Arbre Fruiter, lloc que amb els canvis d'enguany poden haver recuperat.

Ara bé, qualsevol reformulació de la Festa de l'Arbre Fruiter que es limiti als seus aspectes formals no servirà de res si no té una correspondència en el treball al llarg de l'any —veritable intenció de Vihas—. En aquest sentit, els canvis establerts en l'edició d'aquest any 2006, encaminats a fer perdurar la festa cap al segon centenari, seran útils i profitosos si permeten als nois i noies de la nostra vila aprendre els valors de l'amor, el treball, l'esforç, el respecte... a l'arbre, fruiter i no fruiter (i, ahora, a l'entorn, a la societat...). Però difícilment s'aconseguirà aquest objectiu si els arbres els són repartits quinze dies o tres setmanes abans, fet que per ell mateix ja dona la justa mesura del relleu i la significació que hom vol donar a l'obra cívica de Francesc Vihas.

Finalment, només voldria fer uns breus comentaris sobre altres aspectes de la Festa d'aquest any, deslluïda en part per les condicions meteorològiques. Cal destacar, en l'aspecte positiu, la convocatòria del quart (en realitat sisè) Premi d'Investigació i Estudi del Medi Natural del Moianès, després que els cinc anteriors s'adjudiquessin entre 1989 i 1994, si bé el darrer premi concedit no s'arribà a dur a terme; també fou molt positiva l'actuació de la Coral de Moià, dirigida per Carles Farreras, que interpretà amb molta dignitat l'Himne de l'Arbre Fruiter, amb l'ajut del pertinent sistema de micròfons. En l'aspecte negatiu, l'actuació del grup de rock Gossos, que, si bé excel·lent, no s'adeia amb el públic majoritari de la Festa. És lloable la voluntat de la regidora Teresa Terricabras quan pretén que amb aquest grup «enguany s'acosti també el jovent» a la Festa, però els resultats han estat ben visibles. Caldrà trobar noves fórmules.

Jaume CLARA I ARISA

Escorxador Comarcal del Moianès

Zona Industrial
Avda. del Prat, s/n
08180 MOIÀ

Tel. / Fax 93 820 80 84
Mòbil 608 44 21 87
Partic. 93 830 09 20

EL CANT CORAL A MOIÀ

En el marc dels actes programats per a la Festa Major de Moià, ha iniciat les seves activitats la Coral de Moià, continuadora del Cor Parroquial de Moià, sota la direcció de Carles Farreras. Actuà a l'església parroquial en les celebracions litúrgiques tradicionals (missa solemne de la festa major i missa de l'Homenatge a la Vellesa) i al parc municipal en la cloenda de la Festa de l'Arbre Fruiter amb la interpretació de l'Himne a l'Arbre Fruiter. La represa de les activitats ha estat possible gràcies a l'esforç de totes les persones que han mantingut viva l'agrupació fins avui.

Ara la coral continuarà els seus treballs de preparació a través dels assaigs que realitza cada divendres, de dos quarts de deu a les onze del vespre, als locals de l'Esplai.

L'entitat està oberta a noves incorporacions i molt especialment les que pro-

cedeixin del sector juvenil. Però la consolidació del cant coral a Moià tindria més garanties de futur si s'aconsegua de poder-lo estructurar en diferents cors: un d'infantil (fins a quinze anys), un de juvenil (de quinze a divuit anys), un d'adults i un altre de la tercera edat. Aquesta estructuració, que constitueix un projecte cultural engrescador, no la pot dur a terme la coral en solitari sinó que requereix el suport institucional i el de totes aquelles entitats o grups que treballen per la formació i la promoció de la cultura a la nostra vila.

Històricament, el cant coral ha estat en el nostre país un referent en el conreu dels valors socials i la reivindicació patriòtica. Des del regeneracionisme impulsat pels cors de Clavé a mitjan segle XIX fins a la resistència cultural duta a terme durant el franquisme, el cant coral ha tingut sempre un important

La Coral de Moià actuant en la Festa de l'Arbre Fruiter (17-8-2006)

pes específic en el patriotisme i la cultura del país i ha esdevingut un important factor de cohesió social.

Una entitat coral pot proporcionar tot un seguit de serveis molt positius per al poble en el marc del qual es desenvolupa: revesteix d'una solemnitat especial els actes més assenyalats de la vida civil i religiosa; dóna vida als himnes propis de la comunitat; pot esdevenir un signe d'identitat per al poble i un motiu de projecció pública exterior; possibilita un millor coneixement del seu patrimoni cultural així com la seva divulgació i ajuda

també conèixer el d'altres pobles o cultures; és un espai de lleure profitós per a totes les edats i aporta, als seus components, valors de convivència i amistat. Una bona coral confereix als qui la integren un sa orgull de pertinença i alhora és una font de satisfaccions per al poble que l'acull.

Amb l'esperit que anima l'inici d'aquesta nova etapa, fem una crida a la societat moianesa per tal que, entre tots, siguem capaços d'anar construint aquest engrescador projecte.

CORAL DE MOIÀ

PENSAMENTS CAÇATS AL VOL

Is llibres clàssics són llibres que tothom admira i ningú no llegeix.

Quan algú ens demana què pensem del que ha escrit, és de les poques vegades que no tenim l'obligació de dir la veritat.

Quan queden ganes de llegir novament un escrit, això diu molt a favor de l'autor.

Un llibre obert és un cervell que ens parla; tancat, un amic que ens espera; oblidat, una ànima que perdona, i destruït, un cor que plora.

Quan parlem, hi ha qui ens porta la contrària; quan escrivim, evitem aquest maltemp.

L'ideal és escriure pensant i aconseguir que algú pensi.

A vegades dóna bon resultat fer el desentès o el distret.

Hi ha ocasions en la vida' en què és molt pràctic ser agosarat i una mica aventurer.

Els covards, si no vigilen, solen ser els més cruels.

Els luxes desmesurats són la ruïna de molts, principalment dels qui s'han enlairat en quatre dies.

Qui no aprèn a viure amb les seves limitacions s'ho passa molt malament.

Quan alguna considerable limitació ens barra el pas, cal decantar-se per algun carreró, per estret que sigui.

Lluitar contra les limitacions que no tenen remei és tirar rocs a la pròpia teulada.

Poder pensar és de les poques facultats que ningú no ens pot treure: ni l'Estat. Quina sort! Malgrat tot, no podem deixar de pensar que ens prenen barrejament el pèl.

Si algú ens enganya una vegada és culpa seva. Si ens enreda dos cops, la culpa ja és nostra.

Sebastià CODINA
(«Vacarisses», agost 2004)

A TU, MUNTANYA

Vestida de solei, d'obaga o piuladissa,
t'he vist ardidada i ferma com un gegant callat,
estàtica i constant, amb flors o bé bardissa,
desperta o bé adormida, quants cops t'he
somiati!

T'he contemplat de lluny, i a les teves
entranyes
hi ha secrets encanteris que forjaren els anys.
Torrents, penya-segats, que com altres
muntanyes
t'han fet molt més ferrenya sense penes ni
afanys.

Mirant-te, molt sovint amb tu he inventat
històries
de fades que grimpaven per arribar a fer cim,
de cavallers valents que feien grans memòries
d'aquells somnis de goges que tots al cor
tenim.

Caminant he arribat just a la falda teva
i un rierol alegre m'ha saludat al punt,
com encanteri alat m'ha convidat sens treva
a trescar per les aigües amunt, molt més
amunt!

Jo, sense dir ni mot, he pujat més enlaire:
les flors feien catifes de mil i un colors,
i deixaven arreu aquella dolça flaire
que només pot gaudir-se en aquest teu redós.

He arribat al teu si, i una gran obertura
em mostrava la porta tot convidant-me a
entrar;
caminava a passets, per gaudir l'aventura
que la vella muntanya em volia mostrar.

Dins el fang he deixat l'empremta dels meus
passos
i he descobert, ullpresa, el que amagues dins
teu:
milers d'èssers petits que amb l'esforç dels
seus braços
fonen la neu per fer-ne un riu petit i lleu.

Uns altres més enllà trien llavors novelles
i surten fent renglera del cim fins a la vall,
i escampen el tresor que porten en cistelles
perquè les flors llueixin naixent en de vessall.

I d'altres canten fort mentre apilen la terra
que l'aigua els arrossega quan fora vol sortir,
i entonen aquell cant que dins el cor s'aferra
fent-te sentir la força de viure i de morir.

Ningú no m'ha dit res, i jo he tornat enrere
amb la visió de viure que portes dintre teu;
ha canviat en mi la imatge fugissera
que sempre somiava deixant volar el cor meu.

Ara sé que el solei, la falda i la muntanya
porten grans fantasies a qui és somiador;
el cert és que he sentit una pau ben estranya,
junt amb l'esgarrifança que sent el vell pastor.

En el retorn he vist aquell estol de merles
que escampen les tonades forjades al teu si,
i el rierol petit, ara em sembla de perles,
format per tantes gotes que adollen a desdir.

He baixat més avall: la pau que escampes ara
és tendra com la flaire de les flors que has
vessat;
tu ets entre estimballs aquella dolça mare
que amor dóna a mans plenes a qui és al teu
costat.

Tant si la lluna hi jeu com si la nit s'enfila,
tu vas semblant la vida escampant-la a desdir.
Sempre et mostres prudent, i en el teu cor
d'argila
trobem aquella falda que ens bressa un nou
destí.

Vestida de solei, de cant o piuladissa,
t'aixeques sempre ferma com un gegant
callat.
Dins el fullatge humit, amb neu o bé bardissa,
no saps quantes vegades silent t'he somiat!

Glòria PONS T PUIGCORBÉ
(poema guardonat amb el Premi del
Certamen Literari de la Vila de Moià 2006)

FESTES D'ESTIU

rovarem de fer en unes quantes pàgines la ressenya succinta, per ordre cronològic, de les activitats desenrotllades a Moià en el pic de l'estiu, activitats que engloben principalment el Festival de Música i la festa major.

Juliol

Àmpliament anunciat per un detallat programa de mà, per un suplement especial del diari manresà «Regió 7» i per altres mitjans, va desenrotllar-se el XXIV Festival Internacional de Música Francesc Vihas, «el Festival de la Catalunya Central».

El primer concert tingué lloc el dissabte dia 8 de juliol a les deu del vespre als jardins de Can Vihas. S'hi interpretà, en forma de concert, l'òpera *Così fan tutte*, de Mozart, amb motiu del 250è aniversari del naixement del gran compositor. Els intèrprets foren Emma Buratti (soprano), Escarlata Blanco (mezzo), Carlota Miró (soprano), Jorge Armando Jasso (tenor), Daniel García (baríton), Josep Llauradó (baix) i Juan Diego Fidalgo (piano). Malgrat que abans havia plovisquejat, el concert es pogué desenrotllar, com era previst, a l'aire lliure, davant un selecte públic.

El segon concert tingué lloc el dissabte dia 15 de juliol a les deu del vespre a l'auditori de Sant Josep, a càrrec del pianista Daniel Ligorio, que interpretà peces de Schubert {*Quatre improvisos D. 899* i *Sonata en Si bemoll Major D. 960*).

Interrompem el tema musical per anotar que el diumenge dia 16 de juliol la Penya Blaugrana va celebrar l'obtenció de la Lliga i de la Copa d'Europa per part del Futbol Club Barcelona. Al matí hi hagué activitats lúdiques. A les dues de la tarda, dinar popular al parc, amb sor-

teig de productes del Barca. A les set del vespre, sardanes.

El tercer concert del Festival Vihas tingué lloc el dissabte dia 22 de juliol a les deu del vespre al parc municipal, a càrrec de l'Orquestra Simfònica del Vallès, dirigida per Salvador Brotons, la qual interpretà obres de Mozart, Berlioz, Bizet i, a la segona part, la *Simfonia del Nou Món*, de Dvorak. Acompanyant-hi el bon temps, l'esplanada de davant el monument al tenor Vihas s'omplí de públic, que sortí molt complagut de l'audició.

Tornem a interrompre el tema musical per ressenyar que els dimecres dies 26 de juliol i 2 i 9 d'agost, sempre a dos quarts de cinc de la tarda, es van fer a Can Carner altres tantes sessions de «Cuina d'estiu», organitzades per la Cultura de la Dona, a càrrec d'Antònia Urgellès, Dani del Bufet de Cuina i Edu de les Voltes.

El dissabte dia 29 de juliol a la tarda es va fer la XXIV Trobada Gegantera, organitzada per la Colla de Geganers de Moià, amb colles convidades procedents de Barcelona (barri del Pi), les Borges

Cercavilla dels gegants (29 juliol)

Blanques, Espinalbet, l'Esquirol, Navarques, Palau-solità i Plegamans, Ripollet, Santpedor, Tremp, Vilafranca del Conflent. La plantada es féu a la plaça de Sant Sebastià a dos quarts de sis, i la cercavila, a dos quarts de vuit. Més tard, a les nou del vespre, tingué lloc a l'Ateneu una «Festa Reggae».

I arribem al quart concert del Festival Vinas, ubicat novament als jardins de la torre del tenor i que començà a les deu del vespre. Es titulava «Concertango», una barreja de poesia, tango i òpera a càrrec de Raquel Pierotti (mezzosoprano), Liliana Mafiotte (piano) i Horacio Fumero (contrabaix). Hi assistiren unes dues-centes persones, que van aplaudir molt els artistes.

Acabem el mes de juliol anotant la festa del beat moianès Francesc Xavier Ponsa, que se celebrà el diumenge dia 30 en les misses de parròquia cantant els goigs corresponents i besant la relíquia del màrtir.

I encara podem afegir que l'endemà, dilluns dia 31, s'inaugurà al Casal una exposició pictòrica del moianès Germà Soriano Pascual, amb moltes curiositats. Restà oberta fins al 13 d'agost.

Principis d'agost

Amb el mes d'agost comencen els actes anunciats dins el programa oficial

de la festa major. El primer es referia al cinquè concert del Festival Vinas, que va tenir lloc el divendres dia 4 d'agost a les deu del vespre al parc municipal a càrrec de la cantant Maria del Mar Bonet, acompanyada de cinc instrumentistes, la qual va desgranar un programa titulat «Terra secreta» davant mig miler de persones.

El dissabte dia 5 d'agost a les onze del matí va començar a la plaça del Colom l'activitat «Fes moto», organitzada pel Moto Club Moianès.

A la dos quarts de quatre de la tarda, pels carrers de la vila, es desenrotllaren el XL Concurs de Pintura Ràpida i el XXII Concurs Infantil de Dibuix Ràpid, ambdós organitzats pel Cercle Artístic Moianès. Com a cloenda, a les nou del vespre, al pati de darrere Can Carner, botifarrada per als participants en els concursos i per als socis del Cercle. Els treballs concursants restaren exposats a Can Carner. Els premis es lliuraren el 15 d'agost.

A les deu del vespre, al parc municipal, hi hagué cantada d'havaneres, organitzada pels Geganters de Moià, amb l'actuació del grup Bufa Marinada.

El diumenge dia 6 d'agost a les vuit del matí va partir puntualment la XXVI Caminada Popular pel Moianès, organitzada pel GEMI. El recorregut tenia uns 14 km i arribà, com a punt més llunyà, a Vilarjoan.

Punt d'avituallament de la Caminada Popular (6 agost)

El mateix diumenge, a partir de dos quarts de cinc de la tarda, tingué lloc al parc municipal el 7è Aplec de la Sardana, organitzat per la secció Sardanes del Casal de Moià. Hi intervingueren tres cobles: Vila d'Olesa, Sant Jordi (Ciutat de Barcelona) i Ciutat de Cornellà. S'interpretaren un total de setze sardanes, dues d'elles, de conjunt.

Aspecte de l'Aplec de la Sardana (6 agost)

Vigílies de la festa major

Saltem al dissabte dia 12 agost per anotar el sisè concert del Festival Vinas, que consistí en l'actuació, a l'església parroquial, a les deu del vespre, del Gospel American Spiritual Ensemble.

Aquests solistes afroamericans vinguts dels Estats Units d'Amèrica, dirigits per Everett McCorvey, van atraure uns quatre-cents espectadors i foren molt aplaudits.

El diumenge dia 13 d'agost es va fer durant tot el matí per carrers i places la Festa de la Bandereta a benefici de la Creu Roja. També, a partir de les nou del matí, al Club de Golf de Montbrú, el Trofeu Vila de Moià, modalitat «scramble». I encara, a partir de les deu, al parc, el III Torneig Joan Codina d'Escacs, amb partides ràpides.

Torneig d'Escacs (13 agost)

A les cinc de la tarda, al Saiol, començava el 3r Campionat de Futfanga, seguit d'una exhibició de motocròs. A dos quarts de sis de la tarda, el

Ballada de sardanes a la plaça de Sant Sebastià (13 agost)

Salutació final dels
artistes del Musical
(13 agost)

Club de Golf va organitzar un «Concurs Driver i Putt», que conclogué, al vespre, amb un sopar per a socis i convidats. Simultàniament es feia a la plaça Major un espectacle infantil a càrrec del mag Xema.

A les set del vespre s'iniciava a la plaça de Sant Sebastià una audició de sardanes, amb la cobla Principal de Berga. Com és costum, a mitja part sortí al balcó de casa la vila el pregoner festamajorenc, enguany Sebastià Padrisa i Villa. Entre altres coses, recomanà d'assistir als actes programats i sol·licità que fossin gratuïts; també, lligant-ho amb la seva activitat d'organitzador d'excursions pel Moianès, reclamà la conservació del nostre patrimoni (natural, històric, artístic, lingüístic...). També es féu la proclamació dels guanyadors del concurs Ecoarbre (cosa que ha substituït la proclamació de reina i pubilla), que són Fiona Roca i Trullà, Vanesa Liset Rodríguez Leiva, Iveta Girbau i Tantinyà, Paula Cortada, Carles Vicenç Quispe i Trullà, Àlvaro Olivera Conde, Montserrat Bach i Oller, Ferran José i Torra, i Yomayra Yasmin Anchundia Ortiz.

A dos quarts d'onze de la nit, al parc, es va presentar, per segon any consecutiu, *El musical*, un gran espectacle de «play-back» sobre temes de pel·lícules musicals, dirigit

per Teresa Codina i amb l'actuació de més de vuitanta moianesos. Malgrat la fresca que feia, l'espectacle va congregar unes dues mil persones, que van sortir-ne molt complagudes. Per tant, fou l'acte més multitudinari de la festa major.

El dilluns dia 14 d'agost, vigília de la festa major, a la una del migdia hi va haver repicament de campanes i engegada de coets anunciant la festa. També, a la sala del Casal, inauguració de l'exposició de pintures de Jaume Casacuberta.

A dos quarts de sis de la tarda, a la plaça Major, espectacle infantil «Tot circ». A dos quarts de vuit, cercavila dels gegants, caps-grossos, pollo i gransers. A les nou del vespre, a l'Ateneu, «III sopar jove de carmanyola». A dos quarts de dotze de la nit, a la plaça del Colom, ball animat per Pep i Vador. A tres quarts de dotze, a la plaça de Sant Sebastià, «aplec jove» i recorregut pels carrers amb la Xaranga Si Fa Sol. A les dotze, concert jove a l'envelat (mal anomenat «carpa», segons el pregoner d'enguany... i segons el diccionari).

Els tres dies de la festa major

Arribem al dimarts dia 15 d'agost, Assumpció de la Mare de Déu, titular i

**Instantània del concert
de festa major (15 agost)**

patrona de la nostra parròquia i per això diada de la festa major moianesa. Val a dir que a la matinada descarregà sobre Moià una forta tempesta, en què es recolliren en poca estona entre cinquanta i seixanta litres per metre quadrat. A les 11 del matí, al parc municipal (darrere la biblioteca) els músics Tunquenque, Trapita i Durururú explicaren uns contes sobre la música i feren un taller amb els infants. A les dotze s'oficià al temple parroquial una missa concelebrada, amb cants a càrrec de la Coral de Moià (antic Cor Parroquial), que s'estrenava després de la remodelació i canvi de director, que ara és Carles Farreras; el temple s'omplí de gom a gom. A dos quarts d'una sortí de la plaça de Sant Sebastià la tradicional cercavila de grallers, geganters, pollo i bastoners.

A les cinc de la tarda, a l'Ateneu, «Olimpiades la Pólvora», amb proves absurdes per a xics i grans. A les set de la tarda, al pavelló (i no a la plaça Major, per raó del temps incert), concert de festa major a càrrec de l'orquestra Maravella. Orquestra que més tard (a dos quarts de dotze de la nit) protagonitzà el tradicional ball de festa major. Mentrestant, a l'envelat es feia la «Nit de DJ'S de Moià».

El dia de la tornaboda, dimecres dia 16 d'agost, s'oficiava a les onze del matí,

a l'església parroquial, una missa pels difunts de la vila.

A les sis de la tarda, a la plaça Major, ballada de les danses tradicionals a càrrec del grup dansaire de Moià (si bé, per manca de personal, no es pogué realitzar el ball de nans), amb acompanyament de la cobla Sabadell. A les set, al parc, espectacle infantil amb el grup d'animació «Ai carai». A les deu del vespre, a l'Ateneu, concert amb el cantautor Quico Palomar i la percussió de Tutufometumba. A les onze de la nit, a la plaça Major, «Cinemondo», amb el grup Cafè Lisboa, consistent en música en directe de pel·lícules amb les imatges de fons. A mitjanit, «batucada» de Los Brincaderos pels carrers de la vila. A dos quarts d'una, a l'envelat juvenil, «Nit alternativa», amb Kevin Sanches.

Arribem ara al tercer dia de la festa major, enguany el dijous dia 17 d'agost. A les deu, a l'església parroquial, s'oficià la missa d'homenatge a la vellesa, amb actuació de la Coral de Moià.

A continuació començava al parc municipal, a l'esplanada de l'estanyol, el vermut-concert en homenatge a la vellesa, amb l'actuació de Marc Oriol Orpinell. Simultàniament es duia a terme el XVI Concurs de Dibuix Infantil Miquel Lerín.

El vermut-concert
(17 agost)

A les sis de la tarda es feia a la casa de la vila la recepció del president de la Festa de l'Arbre Fruiter d'enguany, l'arqueòleg Eudald Carbonell i Roura, dels guanyadors del concurs Ecoarbre i dels representants de les entitats moianeses per tal d'organitzar la comitiva, amb les autoritats, pollo, gegants i cobla Sabadell, cap a plantar arbres al passeig dels Cirerers (antic revolt de Cal Teixidor, a la carretera de Manresa) i cap al parc, a

l'esplanada sota el monument a Francesc Virias, per celebrar-hi la tradicional vetllada. Aquesta començà cap allà a les set, malgrat un plugim intermitent, que obligà molts assistents a obrir de tant en tant el paraigua. Heus ací el desenrotllament de la festa, seguida enguany per menys gent, per culpa del mal temps:

—Interpretació del *Cant de la senyera*, per la cobla Sabadell.

Eudald Carbonell plantant un arbre (17 agost)

Presidència de la Festa de l'Arbre Fruiter (17 agost)

—Presentació, a càrrec de Ramon Tarter, que indicà que era el cent u aniversari de la primera Festa de l'Arbre Fruiter i el cent dos aniversari de la fundació de la Lliga de Defensa de l'Arbre Fruiter.

—Intervenció de Josep Montràs, alcalde de la vila, com a president del patronat de la Lliga de Defensa de l'Arbre Fruiter, el qual afirmà que «aquesta festa és el binomi cultura-natura pel qual Moià ha apostat en els darrers cent anys» i que vol prosseguir.

—Homenatge a la reina i a la pubilla de l'any 2005 (que hauran estat les últimes, de moment).

—Homenatge a la vellesa, concretada en el matrimoni format per Valentí Burdó i Oller i Remei Vallès i Papiol; simultàniament, repartiment de clavells als assistents a la festa.

—Lliurament del Premi Francesc Vinas a la Virtut i al Civisme, atorgat enguany a l'Associació Rusc-Avets en complir els seus vint-i-cinc anys de

presència a Moià i per la seva labor envers els disminuïts.

—Homenatge a la Peña Blaugrana de Moià en el seu vint-i-cinquè aniversari.

—Veredicte del concurs Lerín i repartiment de premis.

—Veredicte del certamen literari (enguany dedicat a poesies sobre el tema «la natura») i repartiment de premis. En la categoria d'adults, el premi fou per al poema «A tu, muntanya», de Glòria Pons i Puigcorbé, de Moià, amb una menció honorífica per a «Sis a portell», de Josep Fàbrega i Selva, de Calders. En la categoria juvenil, el premi fou declarat desert. En la categoria infantil, el premi fou per a «El conillet i el foc», d'Anna Bach.

—Convocatòria del Premi de Natura del Moianès, per a estudis que contribueixin al coneixement del nostre medi natural. Les bases van ser difoses pel poble i estan disponibles a l'ajuntament.

El projecte elegit es donarà a conèixer durant la festa major d'hivern de l'any 2007.

—Lliurament del Premi Ecoarbre, que substitueix la tradició de la reina de la festa i de la pubilla i que consisteix en una estada de cap de setmana en una casa de turisme rural.

—Homenatge a l'escriptor Joaquim Carbó, vinculat al Moianès per la seva segona residència a Castellterçol, consistent en el lliurament, per part dels infants premiats amb l'Ecoarbre, d'un record. A continuació, parlament de l'homenatjat, autor de moltes obres de narrativa infantil i juvenil.

—Actuació del grup de rock català Els Gossos, de Manresa, que atragueren un cert nombre de jovent però que, pel tipus de música i pel volum excessivament fort, més aviat molestaren gran part dels assistents a la vetllada.

—Discurs del president de la festa, Eudald Carbonell, catedràtic de Prehistòria a la Universitat Rovira i Virgili, investigador i codirector de les excavacions d'Atapuerca i del Toll. Carbonell,

que anava vestit com a arqueòleg o explorador (ja que venia de treballar a l'abric Romaní, de Capellades), va reflexionar sobre el fet que «la nostra cultura catalana, des del neolític, ha consumit el fruit dels arbres de la terra, i avui, Moià, a l'inici de la segona centúria de la festa, vol reivindicar la nostra catalanitat al costat de la natura, de la vida i dels arbres».

—Interpretació de l'Himne de l'Arbre Fruiter, a càrrec de la Coral de Moià, dirigida per Carles Farreras i amb solo del tenor Francesc Sentias. Val a dir que aquesta interpretació cercà d'ajustar-se a l'original del compositor Enric Morera i fou molt reeixida.

Acabada la vetllada, la comitiva s'adreçà a l'Esplai, on tingué lloc un pisco-labis, mentre a fora es ballaven sardanes.

El tercer dia de la festa major comptà encara amb dos actes més: a les onze de la nit, pas de la Xaranga Galagongos pels carrers; a dos quarts de dotze, ball de fi de festa major a l'envelat, amb l'orquestra De Noche, Pastorets Rock i DJ Caganer.

Actuació del grup de rock (17 agost)

Finals d'agost

El dissabte dia 19 d'agost a dos quarts de deu del vespre va tenir lloc a les Coves del Toll el darrer concert del Festival viřias, amb l'actuació del grup de timbalers Cop de Cap, de Cambrils, combinant-ho amb una visita nocturna a les coves. Simultàniament tenia lloc a l'Ateneu un sopar i música (Jam'a'kuko i Ketengue).

El dilluns dia 21 d'agost, al Casal, inici de l'exposició «Espais i colors», dels pintors Carles Tolosa i Laura Sanz, que restà oberta fins al 3 de setembre.

El diumenge dia 27 d'agost a les onze del matí les autoritats locals i comarcals van inaugurar la gespa artificial i altres millores (canalització de l'aigua pluvial, que s'aprofitarà per a remullar la gespa, pavimentació de superfícies al voltant del camp, canvi de les butaques, instal·lació d'un marcador electrònic, etc.) al camp de futbol del CE Moià. A continuació van actuar els gegants i els grallers. Després foren presentats els equips de futbol base (pre-benjamí, benjamí, aleví, infantil, cadet, juvenil, tercera regional i segona regional), que feren partits d'exhibició. Durant tot el matí es

Inauguració de les millores al camp de futbol (27 agost)

Presentació dels equips (27 agost)

Vista general del nou camp engespaiat (27 agost)

pogueren visitar les instal·lacions del club (piscina, camps de tennis, de petanca, frontó, etc), on es feren competicions, com també la cloenda dels cursos de tennis. Se serviren refrescos en diferents punts. A les sis de la tarda tin-

gué lloc la presentació del primer equip i del nou equipament, seguida d'un partit de futbol entre l'equip titular i la U.E. Vic (categoria preferent) disputant-se el XIII Trofeu Vila de Moià, que guanyà l'equip visitant per 0 a 4.

A F
ARQUITECTURA FERRER S.L.

Josep Ma. Ferrer i Serra
Arquitecte

Plaça St. Sebastià, 6, 1r - 7a, 08180 MOIÀ
Tel. 93 820 80 21 Fax: 93 820 76 03
e-mail: arquitectura-ferrer@coac.net

PUBLICACIONS

n aquesta secció donem compte de publicacions relacionades amb Moia o el Moianès o bé d'informació publicada sobre la nostra vila i rodalia i la seva gent. Distingim tres apartats: llibres, revistes i diaris.

Llibres

En l'apartat de llibres, aquesta vegada ens referim a quatre volums no venals compilats pel moianès Miquel Picanyol i Rafart (de cal Xot de la Mànega), dels quals s'han fet pocs exemplars (un de cada, dipositat a la biblioteca de Moia):

—*Amor i desil·lusió*;

—*Paz, amor y guerra. Diario de un excombatiente (1936-1939)*;

—*El aventurem* (any 2004);

—*Qué bello es recordar (1936-2006)*.

Revistes

En l'apartat de revistes i començant per les editades a Moia o rodalia, hem vist:

—el número 60 (juny 2006) de «La Crinca», revista dels alumnes de l'Escola Pia de Moia, amb 36 pàgines de temàtica escolar;

—el número 12 (febrer 2006) de «El Vaixell de Paper», butlletí de l'Associació Rusc i Avets (amb domicili a Tordera i a Moia), amb 16 pàgines sobre les activitats d'aquesta associació benèfica i religiosa;

—el número 110 (II trimestre 2006) de «Palestra», portaveu de l'esport moianès, amb 16 pàgines de temàtica esportiva;

—el número 9 (15 juliol 2006) de «Moia més», butlletí de l'Ajuntament de Moia, amb 8 pàgines de temàtica municipal;

—el número 30 (juliol 2006) de «Roba Estesa», publicació comercial gratuïta del Moianès, amb 24 pàgines d'anuncis i altres corrinnc

—el número 5 (agost 2006) de «El Moianès», butlletí del Consorci per a la Promoció dels Municipis del Moianès, amb 16 pàgines (més un full solt) sobre les activitats del Consorci.

Passant a les revistes editades a fora, hem vist:

—el número 17 (abril 2006) de «Taüll», revista quadrimestral del Secretariat Interdiocesà per a la Custòdia i Promoció de l'Art Sagrat de Catalunya, amb un article (pp. 24-26) de l'historiador moianès Ramon Tarter i Fonts, titulat *Josep Elias. Eclesiàstic, músic i col·leccionista d'art*, referent a aquest prevere moianès (1690-1771), article il·lustrat amb tres reproduccions de quadres en color;

—el volum d'enguany (maig 2006) de l'anuari «Jeux Floraux du Genet d'Or», que informa sobre els Jocs Florals del Rosselló; hi trobem (pp. 6-7) que entre els mantenidors figura la poetessa moianesa Josefina Pons i Puigcorbé, i entre els Mestres en Gai Saber, el poeta Francesc Blancher i Puig (d'Artés, ja finat) i l'esmentada escriptora moianesa;

—els números 1055 i 1056 (juliol 2006) de «Cavall Fort», amb el conte del moianès Manel Ballart (Premi Cavall Fort 2005), titulat *Un món paral·lel*, un article divulgatiu de Maria Àngels Petit i Mendizàbal (titulat *Els primers andinistes*) i les habituals col·laboracions del notaire Picanyol;

—el número de juliol-agost 2006 de «Planter», al servei de la pastoral vocacional del bisbat de Vic, i el «Full Diocesà» de Solsona-Vic del 27-8-2006, que ens informen que un grup de joves (entre ells, alguns de Moia, l'Estany i Castellterçol) va fer, de l'11 al 16 de juliol, un pelegrinatge de Jaca (Aragó) a Javier (Navarra);

—el número 56 (III trimestre 2006) de «Llengua Nacional», amb un llarg i inno-

vador treball de Josep Ruaix i Vinyet (*Qüestions de concordança*, pp. 17-32).

Diaris

Passant als diaris, hem trobat les següents notícies (que donem per ordre cronològic i, sí no diem res, es tracta del diari manresà «Regió 7») d'interès per a Moià i rodalia i la seva gent:

—7-7-2006: «Eslot: Castellterçol **acull** la primera trobada estatal d'escuderies».

—10-7-2006: «Incendis de poca importància a Moià i Collbató».

—11-7-2006: «Castellterçol enceta el torneig de futbol-sala». «Ciclisme: La moianesa Anna Henestrosa acaba el Giro d'Itàlia en un meritori 31è lloc». «Canal de Viladecavalls. Calders», fitxa d'un col·leccionable distribuït amb «Regió 7» signada per Jaume Perarnau, del Museu de la Ciència i de la Tècnica de Catalunya.

—12-7-2006: «La mina de l'Estany», nova fitxa del col·leccionable esmentat.

—13-7-2006: «Fecsa fa fer un estudi que l'exculpa d'un incendi forestal a Calders». «**Un grup de** sis triatlletes bagencs provarà sort a Nronman d'Àustria. Entre ells, els moianesos Joan Capdevila i Núria Padrís». «Futbol: Manresa, Moià i Artés jugaran la Copa Bages l'11 de setembre». La «meteoimatge» és una nuvolada sobre Castellterçol, foto enviada a la redacció per Joan Capdevila. També es publica una breu entrevista a Gerard Puigoriol, de Calders, noi de quinze anys guanyador de les Proves Cangur de Matemàtiques dins la seva categoria al Bages i Berguedà.

—14-7-2006: «El pastisser Elies Miró, de Castellterçol, millor jove artesà».

—14-7-2006 («El 9 Nou»): «David Sánchez torna a guanyar a la Copa Catalana de BTT, a Sant Llorenç de Morunys».

—15-7-2006: «Fecsa-Endesa millora el subministrament elèctric a Moià i entorn». La «meteoimatge» són els llacs

de Meranges, foto enviada a la redacció per Carles Illa.

—17-7-2006: La «meteoimatge» són uns arbres florits de Castellterçol, foto enviada a la redacció per Joan Capdevila.

—18-7-2006: «El ple municipal de Moià aprova avui la hipoteca sobre **Can Carner**».

—19-7-2006: «L'Espai Franc de Castellterçol amplia la mostra del pintor Josep Franch». «La Generalitat es compromet a resoldre un tram fatídic entre Calders i Navarcles (del km 10 al 14). Pel setembre s'hi posarà asfalt antilliscant i es reforçarà la senyalització dels revolts perillosos. 34 accidents en menys de tres anys». La «meteoimatge» és una posta de sol des de Moià, foto enviada a la redacció per Carles Illa.

—21-7-2006: «Dos detinguts a Moià, l'un per amenaçar un agent, i l'altre, la dona». «Calders torna a tenir servei de correu després d'un mes i mig».

—21-7-2006 («El 9 Nou»): «Trens de butxaca. Salvador Vila, de Castellterçol, fa gairebé 25 anys que construeix maquetes de trens».

—22-7-2006: «La Trobada de Calderins espera reunir avui unes 200 persones». «Futbol base: L'escola d'estiu del CE Moià clou temporada a Collsuspina».

—23-7-2006: «L'Ajuntament de Calders demana que el pla territorial no parteixi el Moianès».

—25-7-2006: «Els familiars de la víctima d'un accident d'ultralleuger a Moià (25-7-2004) hi veuen negligència». «Qui no ha necessitat una transfusió, no ho entén», breu entrevista a Joan Artigas i Sans, responsable de les donacions de sang a Castellterçol, dins la secció «Gent de casa». La «meteoimatge» és una papallona sobre una flor, a Moià, foto tramesa a la redacció per Carme Codina.

—28-7-2006: «Moià comença les obres a la plaça dels Cirerers».

—28-7-2006 («El 9 Nou»): «David Sánchez, campió català màster 30 de BTT».

—29-7-2006: «Anna Henestrosa corre els estatals de ciclisme». «La Música i la reivindicació marcaran la Festa Major Alternativa de Manresa. El cantautor Quico Palomar actuarà a la plaça de Gispert».

—30-7-2006: «Ciclisme. Anna Henestrosa fa el cinquè lloc en la contra rellotge de l'estatal». «L'esbart de Castellterçol ensenya danses vuitcentistes».

—31-7-2006: «Ciclisme: La moianesa Henestrosa finalitza en un excel·lent sisè lloc l'estatal de ruta».

—1-8-2006: «El nostre treball és el de prevenció i estar alerta», breu entrevista a David Beltran i Coll, socorrista de Moià, dins la secció «Gent de casa». «Una altra zona industrial a Moià i al Sot d'Aluies?», carta de Sara Verdager Vilaró, de Moià.

—2-8-2006: «Encenem Lausana», fotografia d'una «performance» organitzada en aquesta ciutat suïssa pel pintor català, resident al país alpí, Josep Maria Soler Casas, més conegut com a Muma i vinculat a Moià.

—3-8-2006: «Moià crea una societat municipal d'habitatge que l'oposició qualifica d'Ajuntament a l'ombra. El govern diu que vol posar habitatge públic al mercat, i l'oposició creu que és un ens per a finançar l'Ajuntament. L'aigua també passa a mans d'una nova societat». «Castellterçol: Borja de Riquer glossa el

centenari de *La nacionalitat catalana* de Prat de la Riba».

—4-8-2006: «Els arqueòlegs tornen a les coves del Toll per buscar indicis humans». La «meteoimatge» mostra la boira sobre la plana de Vic, fotografia tirada des de la Pollosa (Collsuspina) i tramesa a la redacció per Carles Illa.

—5-8-2006: «Calders es dota d'un pla director per posar al dia la urbanització de la Guàrdia». «Un trajecte, dues categories. El bus de Barcelona costa a Moià 5,85 euros i a Castellterçol, 2,35».

—6-8-2006: «Ciclisme: Collsuspina prepara la vint-i-tresena edició de les dues hores amb BTT».

—8-8-2006: «Millores a la carretera entre Moià i Santa Maria d'Oló».

—8-8-2006: «Un metge ha de pensar en el pacient com a ésser humà», breu entrevista a Glòria Mascaró i Crusat, metgessa de Moià. «Ciclisme: La moianesa Anna Henestrosa venç en la setena cursa de la Copa d'Espanya, disputada a Ontur (Castella - la Manxa)».

—9-8-2006: «La Generalitat atura el projecte d'autopista de Sant Feliu a Centelles».

—10-8-2006: «Queixes a Castellterçol pel deficient servei de Correus».

—11-8-2006 («Diari d'Igualada»): «L'obra poètica de Bertran i Oriola», ressenya signada per Leonard del Rio, semblant a la que reproduïm en aquest número de LA TOSCA.

—11-8-2006 («El 9 Nou»): «Tot un artesà de la pedra. El picapedrer Vicenç

CLINICA DENTAL

Dr. Marc Pujol Comajoan

ODONTOLOGIA GENERAL-URGÈNCIES
ORTODÒNCIA-IMPLANTS

Plaça Major, 10. 3r. 2a.

Tel. 93 830 06 98

08180 MOIÀ

Alcantarilla, de Moià, fa 16 anys que s'hi dedica». «El ciclista de l'Estany Jaume Rovira no té sort en les últimes etapes de la Vuelta a Burgos».

—12-8-2006: «El govern de Moià aprova el pressupost en ple agost amb el 50% d'ingressos lligat a préstecs». «La pintora moianesa Montse Soler Clapers mostra la seva obra a Castellterçol».

—15-8-2006: «Abans tenia afició a la bicicleta, ara en tinc necessitat», breu entrevista a Miquel Calm i Codina, cicloturista de Castellterçol, dins la secció «Gent de casa. La «meteoimatge» és una posta de sol des de Moià, foto tramesa a la redacció per Carles Illa».

—16-8-2006: «Música: Quim Vila durà divendres el "Vi i lingüisme" a la discoteca l'Hort de Moià».

—17-8-2006: «Volem pertànyer a la zona 5», carta de Martí Prats Soler, de Moià, sobre el preu del cotxe de línia Moià-Barcelona. «Aquatló: Núria Padrís va quedar setena en el campionat estatal de Valladolid». «Futbol-sala: L'Excavacions Cardona guanya la 29a edició del torneig de Castellterçol».

—18-8-2006: «Música: L'humor i la ironia de Quim Vila i Dani Pérez arriben a Moià».

—18-8-2006 («El 9 Nou»): «El millor "freestyle" a Collsuspina. Ibon Zugasti i Ismael Ventura guanyen la 23a edició de les 2 hores de resistència en BTT». «Una temporada rodona de BTT. David Sánchez s'ha convertit

en un dels millors màsters estatals».

—19-8-2006: «Ciclisme: Triomf barceloní a Collsuspina i segon lloc per a Eloi Gispert». «Anna Henestrosa pot conquerir la Copa d'Espanya de Ciclisme».

—20-8-2006: la «meteoimatge» és una papallona sobre una flor a Moià, foto tramesa a la redacció per Carme Codina».

—21-8-2006: «Arqueòlegs busquen restes de l'home de Neandertal a Moià», reportatge i entrevista a Eudald Carbonell, líder de les excavacions al Toll».

—22-8-2006: «Ciclisme: La moianesa Anna Henestrosa es corona campiona de la Copa d'Espanya a Zamora».

—23-8-2006: «Triatló: Núria Padrís aconsegueix una doble segona posició a Conca i a Terol. La moianesa va destacar clarament en els segments ciclistes».

—25-8-2006: «Moià creixerà amb més de 200 habitatges que es faran al sector de la Pineda. L'oposició critica la nova urbanització per l'abastament d'aigua, que el govern diu que està garantit. El projecte inclou fer dues rotondes a la carretera».

—26-8-2006: «Ciclisme, Copa del Món: Anna Henestrosa té un test internacional, avui a França».

—27-8-2006: «Castellterçol fa festa major amb les danses tradicionals i una ruta modernista».

—29-8-2006: «Ciclisme: La moianesa Henestrosa ha d'abandonar la prova de Copa del Món de Plouay (Bretanya, França)».

LÀMINES IMPERMEABILITZANTS
PREPARATS ASFÀLTICS
MÀSTICS I PERFILS PER A JUNTS
AÏLLADORS TÈRMICS I ACÚSTICS

ADITIS PER A MORTERS I FORMIGONS
PINTURES PER A LA CONSTRUCCIÓ
PRODUCTES ANTICORROSIUS

ASFALTEX
Prestigi en Impermeabilització

Ctra. Molins de Rei a Rubí, km. 7,3 VALLDORREIX (Barcelona) ☎ 936 747 112 - Fax 935 894 393 E-mail: asfaltex@adv.es http://www.asfaltex.com

CAMPANADES

ALÍCIA VOL QUE RESPECTIN ELS VOCABLES

Avui és un escàndol que molts grups vulguin que les paraules signifiquin allò que ells volen que signifiquin i prou. La manipulació del llenguatge és un fet i ens toca de viure en una confusió semblant a la de Babel.

Avui ja ningú no sap què significa ser de dretes o d'esquerres; ja ens preguntem què deu ser això que en diem democràcia. Tothom es declara progressista i així es qualifiquen sobretot els proavortistes. La mateixa paraula «amor» està demagògicament sobre carregada de sentits. Crec que els educadors haurien d'ajudar els nois i noies a descobrir on s'amaguen els segrestadors malintencionats de les paraules.

Alícia, la del país de les meravelles, després d'escoltar el rei, té l'atreviment de dir-li que allò que ha dit no té ni cap ni peus. El rei —com els polítics d'avui— la renya i li diu: «Tu calla. Quan jo faig un discurs, les paraules tenen el sentit que jo vull que tinguin, i tu no n'has de fer res.» Alícia, una senzilla nena, es va avançar a Wittgenstein, el filòsof vienès, en postular, ella, la desconfiança en la gramàtica partidista. Actualment ja hi ha experts que diuen que en política no es parla un «idioma» sinó més aviat un «idiolecte». Després d'escoltar l'actual govern espanyol, digueu-me si algú sap què entenen ells per matrimoni. Si els escoltés el gat Chesire, el del conte, es fondria, com en el conte, com sucre a l'aigua. Jo mai no havia cregut que els dos contes referents a Alícia tinguessin tanta proximitat.

LA Lògica DEL CINE ÉS LA DELS SOMNIS

M'ha sorprès que Romà Gubern, autor d'una història del cine que acabo de lle-

gir, digui que el primer que tingué el pressentiment que seria convenient que les imatges es moguessin fou l'artista de les coves d'Altamira. Pintava búfals, estudiant-se-les perquè semblés que caminaven; no li agradava pintar-los estàtics.

Ara faré unes breus consideracions sobre la lògica del cine. Com que tots, un dia o altre, dormint, somniem, podem comprendre que es digui que el cine segueix la lògica dels somnis, combinant realitat i ficció. Si veiem un cotxe a la pantalla seguint a tota marxa el laberint de carrers de París, allò és i no és París. Ingmar Bergman ho compara a un joc de miralls. El cine sovint juga amb la força del símbol. Algunes vegades hem vist la Mort jugant a escacs amb el protagonista del film. Podríem dir que tots els humans movem les peces, però la Mort, movent també les seves, ens ta tancant tots els camins. Així és la vida.

Ara deixeu-me dir que la impremta inventada per Gutenberg fou el gran mitjà per a potenciar la cultura escrita. Després, pas a pas, molt lentament, invent col·lectiu, arribà el cine, provocador de bruscos canvis de gustos i estils. Això, avui, ho reforça la televisió. Algú qualifica el cine de «opi òptic» o de «màquina d'imprimir» la vida. Malament, quan la gent diu: «Tenim un pis de cine.»

Les pel·lícules poden crear i creen addicció. Com em deia un especialista, avui hi ha persones veritablement malaltes de cine. Entre altres coses, les porta al consumisme i, no podent abastar-ho tot, cauen en la frustració.

Mn. Pere CAMPÀS BONAY

NOTÍCIES DE L'ESTANY

L'Estany els mesos de juliol i agost han estat moguts i animats. Així l'Associació Cultural i Recreativa va organitzar els «7 divendres 10». A la plaça del Monestir o bé al local del cine hi ha hagut diverses activitats: pallassos, cinema, sopar col·lectiu a la fresca, jocs malabars, concert de la coral de la Casa Basca de Barcelona, col·loqui i diapositives del rali Lisboa-Dakar 2006 a càrrec d'Ihaki Bosch. Al claustre, audició de «La Passió segons sant Mateu», de Bach, acompanyada de diapositives de diferents indrets del poble, tot preparat per David Cid.

Altres activitats realitzades són: festa per als nens i nenes que canten les caramelles, amb un dinar i jocs; concurs d'es-cacs amb esmorzar inclòs; cantada d'ha-

vaneres per als avis de la residència Pressegué, a càrrec dels Cantaires de l'Esplai de Moià, etc.

Ara, a les portes de la festa major, es van encetant els diferents actes: caminada popular, ofici solemne, pregó de festa major, ballada de sardanes, concurs de dibuix per als infants, concurs de façanes, ball de gala, festa del «playback», concurs de botifarra i de parxís, correfoc amb els Diablers de Rubí, partits de futbol, teatre, etc.

En un altre ordre de coses, fem constatar que l'estanyenca Sílvia Esparó i Martín s'ha llicenciat en Administració i Direcció d'Empreses. Enhorabona a la nova professional.

M. Estany ESPARO

BIBLIOTECA DE MOIÀ

a biblioteca municipal de Moià està molt a prop d'inaugurar una nova planta: tot el primer pis de Cal Cristo. D'aquesta manera guanyarem espai per a cada una de les diferents àrees de la biblioteca: adults, infantil, revistes... A més, guanyarem una nova àrea d'audiovisuals, amb una selecció de discos compactes de tots els estils musicals, com també una zona per a escoltar música o mirar pel·lícules. Una altra novetat serà la connexió WI-FI, que permet d'entrar a internet des d'un ordinador portàtil i sense fils.

Per a dur a terme la remodelació de la biblioteca ha calgut tancar l'establiment durant les tres primeres setmanes de setembre, ja que és necessari recol·locar tot el fons documental i el mobiliari.

Aquesta nova remodelació de la biblioteca és la culminació d'un procés d'ampliació que començà pel febrer de l'any 1999, quan la biblioteca passà a

ser de gestió municipal i del Servei de Biblioteques de la Diputació de Barcelona. En aquell moment es va fer una primera ampliació, que al cap de pocs anys, i gràcies a l'increment d'usuaris, resultà insuficient. Amb aquesta segona fase d'ampliació es pretén de millorar el servei, arribar a més usuaris i dur a terme activitats, que ara no es podien realitzar per manca de lloc, com són exposicions o xerrades.

El divendres dia 22 de setembre inaugurarem la nova biblioteca: us convidem a assistir-hi. Serà una bonica oportunitat per a descobrir aquest equipament cultural, per part dels qui encara no el coneixen, i, per als usuaris de sempre, gaudir del nou espai.

NECROLÒGIQUES

ADÉU-SIAU A LLUÍS CARRERA

El dia 12 d'agost va morir en Lluís Carrera i Sanyé, per a mi un gran amic, home bo, treballador pacient i de bon caràcter. Vàrem ser veïns dotze anys al carrer de Rafel Casanova, que llavors constava com a plaça Major (i, popularment, carrer de sota el campanar). Els seus néts varen pujar juntament amb els meus fills, jugant els uns a casa dels altres, i tant ell com la seva família varen ser per a nosaltres uns excel·lents veïns, igual que la família Parareda; de tots ells en guardem un bon record.

Tant de bo hi hagués més gent així, tan disposada a servir, a perdonar sempre, gent que estimen de debò. Penso que en Lluís ha estat un exemple d'home senzill i virtuós, que el dia del seu traspàs ha tingut el passaport a punt.

Rebi la seva família el condol de la meua i el record entranyable del vostre amic,

Joan Roca

TEXT DELS NÉTS DE L'AVI CARRERA

A mitja nit, discretament, com ens tenia acostumats, l'avi se'ns n'ha anat.

Quantes vegades l'havíem vist caminar incansablement pels carrers de la nostra vila! Avui, però, ha emprès un camí més llarg, el del retrobament, el descans i la pau.

Avi, et trobarem molt a faltar: la teua paraula afable, el teu bon consell, el teu optimisme, la teua personalitat, tot el que hem compartit junts.

Tot, tot... ens servirà per a tenir-te molt a prop... sempre!

T'estimem, avi.

Padrís en el seu obrador de carnisser

A JOSEP PADRÍS EN EL SEU TRASPÀS

Em vas donar la mà perquè ho sabies i amb llàgrimes del cor vas dir-me adéu; res més no et va sortir, que ja tenies el passí d'un viatge cap a Déu.

Tingueres una vida bona i plena; com tots, et van punxar els esbarzers. Ara que ho mires tot de la carena, veuràs tota la glòria dels rosers

i aquells que et van tractar i t'apreciaven, companys en la xerrada o el camí. Ho veus? Rebut l'avís, prou rumiaven. Avui, pensívols tots, ens tens aquí.

Quirze Solà

NOTICIARI

LLEURE I CULTURA

A més dels actes ressenyats en l'article «Festes d'estiu», anotem:

—Dies 8, 15, 22 i 29 de juliol, matins de les onze a la una, XII Escola de Golf del Moianès, al camp de golf de Montbrú.

—El diumenge dia 9 de juliol, a partir de les vuit del matí, excursió matinal pel Moianès organitzada per Rivendel.

—Els dies 12 i 13 de juliol a la tarda, a la piscina municipal, demostració de submarinisme, a càrrec d'Albert Rovira.

—El diumenge dia 23 de juliol, sortint a les cinc de la matinada, excursió a la vall de Tristaina (Andorra), organitzada pel GEMI.

—Del 28 d'agost al 8 de setembre, el parc infantil La Gresca i la casa de colònies de Vilalta han ofert activitats per a la mainada.

IMPORTANT OBRA PÚBLICA

Han començat fa poc les obres per a eliminar el punt negre del tram de revolts del pont de la Fàbrega (carretera entre Moià i Castellterçol). Es preveu que a començaments de l'estiu vinent aquest

tram de 850 m s'hagi remodelat completament amb la construcció d'un nou pont d'uns 103 m de llargada.

De moment es fan els moviments de terres en uns camps propers per a preparar la calçada d'enllaç del viaducte, que es construirà uns 4 m per damunt del vell, sobre la riera de Fontscalents i el torrent del Gai. El pont tindrà una amplada de 13 m, amb dos carrils de 3'5 m cada un i 1'5 m de voral a cada banda.

Aquest projecte de millora viària disposa d'un pressupost de 2'9 milions d'euros (482'5 milions de pessetes). Com és sabut, l'actual traçat té un revolt molt tancat i el pont impedeix el pas de dos vehicles pesants alhora. Això ha fet que en aquest punt hi hagi hagut molts accidents.

PERSONALS

La jove moianesa Patrícia Rovira i Doblas va obtenir, el passat mes de juny, la diplomatura en Llengües Estrangeres per la Universitat Autònoma de Barcelona. També ha obtingut una beca per a treballar un curs a Irlanda com a auxiliar de conversa de llengua espa-

moiadent

ODONTOLOGIA I PRÒTESIS

ODONTOLOGIA GENERAL
SOLUCIONS ESTÈTIQUES
IMPLANTS
PRÒTESIS SOBRE IMPLANTS
PRÒTESIS FIXES
PRÒTESIS AMOVIBLES

C/ Sant Sebastià, 1-3 - 08180 MOIÀ - Tel. 93 820 76 64

nyola. L'enhorabona a la nova professional.

Amb el nou curs 2006-2007 s'han produït uns quants canvis en el clergat diocesà. Així, per exemple, Mn. Jordi Rosich i Prat deixa la parròquia de Castellterçol i passa a ser rector de Sant Feliu de Codines i de Sant Miquel del Fai. Mn. Ramon Muntadas i Vilaseca, rector de Collsuspina, deixa d'encarregar-se de l'Estany i s'encarregarà de Castellterçol. Mn. Francesc Arumí i Sala, rector de Moià, s'encarregarà també de l'Estany, amb l'ajut, com a vicari, del prevere ruandès Canisius Niyonsaba, el qual també tindrà aquest càrrec en tres parròquies del Lluçanès. Finalment, Mn. Miquel Codina i Font, fill de Moià, cessa, per jubilació, del càrrec de rector de Sant Vicenç de Castellet i passarà a residir a Barcelona. Desitgem bona labor als esmentats clergues.

El nostre col·laborador Joan Roca i Sallas ens comunica que la matinada del 10 de juliol va tenir la satisfacció d'escoltar per Catalunya Ràdio una entrevista al nostre convilatà Carles Riera i Fonts, en qualitat de farmacèutic i lingüista, a propòsit de certs materials prohibits per la normativa europea en la fabricació de telèfons mòbils. Diu que aquesta intervenció resultà molt interessant, per la qual cosa felicita públicament el protagonista

NOUS ESTABLIMENTS, SERVEIS, CURSOS

S'ha obert una botiga de productes ecològics (infusions, verdures, pa, etc), amb el nom de Mirambell, al c/ del Comerç, 3, tel. 687 846 031.

També s'ha obert, amb el nom de La Bodegueta, un petit celler on poder degustar bons vins i menjar-hi aperitius, tapes i entrepans, al c/ Francesc Vihas, 22.

I encara s'ha obert, amb el nom de Ca l'Avi, un establiment de queviures en règim d'autoservei, al c/ Francesc Moragas, 2, tel. 93 820 77 53.

D'altra banda, s'ha tornat a obrir el restaurant Can Miquel, a la ctra. de Vic, 23, tel. 93 830 05 09.

Marfe ofereix serveis de paleta, lampista i pintor. Tels. 659 897 095 i 607 992 097.

Rodi ofereix serveis de mecànica de vehicles. Ctra. de Vic, s/n, tel. 666 42 09 42.

Serviauto Ecològic ofereix rentades de cotxes. Rda. de les Conques, tel. 93 820 80 01.

Carme Sala ofereix classes de ioga per a totes les edats. Ctra. de Manresa, 18 bis, tels. 93 830 01 55 i 651 88 01 90.

Level ofereix classes d'anglès per a tots els nivells. C/ del Forn, 15-17, tel. 93 820 83 66.

Garden Center Moianès

Composicions florals i plantes d'interior
Articles de decoració

Plantes de temporada
Arbres i arbustos

Complements de jardineria
Projectes de nous jardins i manteniments

Carretera N-141, Km. 21,9 (Hostal de la Grossa)
08180 - Moià (Barcelona)

Tel: 93 830 93 35
Fax: 93 830 93 36

www.gardenmolanes.com
garden@gardenmolanes.com

NOTA SUPLICADA

La família de Josep Padrisa i Fàbrega (e.p.d.) volem donar les gràcies als metges de guàrdia del CAP de Moià, i especialment al Dr. Josep Ramon Viheta (que va decidir el trasllat del malalt a una clínica de Manresa), com també als conductors de l'ambulància, molt eficients. Tots plegats el van atendre molt bé i així el Josep ens va deixar sense patir. Igualment fem constar el nostre agraïment als qui va assistir a l'enterrament, multitudinari. Ens vam sentir molt acompanyats. Gràcies de tot cor. Al Padrisa l'estimava tothom. Nosaltres no l'oblidarem mai.

MISCEL·LÀNIA

S'han acabat les obres de restauració dels esgrafiats de la façana de cal Bou (c/de Sant Antoni, 11).

S'han difós uns papers informant dels horaris i altres detalls referents a la zona blava o zones d'aparcament regularitzat dins la vila.

També es va difondre un prospecte invitant a col·laborar amb les danses tradicionals de Moià. Per a més informació: Jordi Hueso (tel. 93 830 05 22), Núria Padrisa (93 830 06 91) o adreçar-se a Can Carner.

El diumenge dia 9 de juliol va estacionar a Moià (plaça de Sant Sebastià) un vehicle del Departament de Salut de la Generalitat destinat a fer acapte de sang per als hospitals.

El divendres dia 18 d'agost a dos quarts de deu del vespre es va fer a l'església parroquial una vetlla de pregària «en l'entorn de Taizé».

Es prepara per al 8 d'octubre vinent la 6a edició de la fira «Moianès, turisme i lleure», aquesta vegada a Collsuspina.

El Fanal ha convocat el seu III Concurs de Fotografia de Natura. Termini de recepció de fotografies, 29 d'octubre vinent. Per a més detalls, tel. 93 830 05 33.

MOVIMENT DEMOGRÀFIC

Naixements

Bernat Van Drooge i Vives, fill de Barend Van Drooge (holandès amb vinculació a Moià) i Ingrid Vives i Rubio (oriünda de Moià), dia 6 de juny, a Barcelona.

Marta Pérez i Tarter, filla de David i de Maria, dia 22 de juny.

Jan Pascual i García, fill de Juan Carlos i de Lourdes, dia 23 de juny.

Otto Purí i Àlvarez, fill de Toni i d'Olga, dia 27 de juny, a Barcelona.

Fertilaiser

Jardí / Agricultura / Ramaderia

Productes nutricionals per als professionals de la jardineria i particulars

Productes per a malalties de plantes verdes i ornamentals, d'interior i exterior, de la gespa i dels arbres i arbusts

Carrer Paraires, 3 Pol. Ind. El Prat 08180 Moià (davant de la deixalleria)

Horari De dilluns a divendres de 9 a 1 i de 3 a 7 Tel. 93 820 76 88 Fax. 93 830 09 08 Email. info@fertilaiser.com

Judith Aparicio i Requena, filla de Gabriel i de Vicenta, dia 20 de juliol.

Pol Díaz i Vilardebò, fill de Jordi i de Marina, dia 22 de juliol.

Moussa Niarega, fill de Demba i de Mariana, dia 19 de juliol.

Teo Martín i Gutiérrez, fill de Santi i de Mabel, dia 25 de juliol.

Aitana Ferrer i González, filla d'Isar i d'Arantxa, dia 27 de juliol.

Adrià Marín i Pifarré, fill de Juan José i de Maite, dia 7 d'agost.

Martina Bonafacia i Gustà, filla de Jordi i de Cristina, dia 16 d'agost.

Pol Orellana i Capdevila, fill de Santi i d'Imma, dia 17 d'agost.

L'enhorabona als venturosos pares.

Casaments

Oriol Mora i Buyé (de Barcelona) amb Glòria Solà i Tantià (de Moià), dia 24 de juny, a Santa Coloma Sasserra (Castellcir).

Felicitem els nuvis.

Defuncions

Núria Pujol i Viheta, de noranta-un anys, vídua d'Eudald Bufí i Aguilar, dia 12 de juliol (enterrada a Sant Pere de Torelló).

Maria Orriols i Padrós, de vuitanta-sis anys, vídua de Josep Clusella, dia 5 d'agost.

Esther Crusat i Canet, de vuitanta-un anys i filla de Moià (de cal Mon, al carrer de les Joies), dia 8 d'agost, a Vandellòs.

Lluís Carrera i Sanyé, de noranta-un anys, vidu de Concepció Mas i Bruch, dia 12 d'agost.

Josep Padrisa i Fàbrega, de seixanta-sis anys, dia 24 d'agost.

Pilar Rius i Santamaría, de vuitanta-cinc anys, dia 28 d'agost.

Marcela Sánchez López, de setanta-un anys, dia 31 d'agost.

Al cel sien. Donem el condol als seus familiars.

NOTA DE LA REDACCIÓ

Els qui vulguin donar-nos articles, notícies o altre material per al pròxim número han de fer-nos-ho arribar abans del 10 d'octubre, en què tanquem l'edició. Demanem que hom ens informi d'esdeveniments com naixements, casaments, defuncions esdevingudes fora de Moià, finals de carrera, festes familiars, activitats d'entitats, etc. Gràcies.

També sol·licitem als nostres subscriptors que ens comuniquin els canvis de domicili, els canvis de titular de la subscripció (per exemple, amb motiu d'una defunció) i els canvis de domiciliació bancària.

Sebastià Renom
Video i fotografia

Sant Josep, 17 MOIÀ
93 830 11 28

**Per a dents
més blanques**

DENTIBLANC

El dentífric amb extracte de papaia,
d'enèrgica acció emblanquidora.

**DENTS NETES,
BLANQUES I
BRILLANTS**

Demani consell farmacèutic.